

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 320

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 64

9 august 2021

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2021/C 320/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2021/C 320/02

Cauzele conexe C-682/18 și C-683/18: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) și Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18) [Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Drept de autor și drepturi conexe – Punerea la dispoziție și gestionarea unei platforme de partajare de materiale video sau a unei platforme de stocare-hosting și de partajare de fișiere – Răspunderea operatorului pentru încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală săvârșite de utilizatorii platformei sale – Directiva 2001/29/CE – Articolul 3 și articolul 8 alineatul (3) – Noțiunea de „comunicare publică” – Directiva 2000/31/CE – Articolele 14 și 15 – Condiții pentru a beneficia de exonerarea de răspundere – Necunoașterea unor încălcări concrete – Notificarea unor astfel de încălcări drept condiție pentru obținerea unei ordonanțe președințiale] 2

RO

2021/C 320/03	Cauza C-439/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Satversmes tiesa – Letonia) – Procedură inițiată de B [Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolele 5, 6 și 10 – Legislație națională care prevede accesul public la datele cu caracter personal referitoare la punctele de penalizare aplicate pentru încălcarea normelor de circulație rutieră – Legalitate – Noțiunea de „date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni” – Divulgare în scopul îmbunătățirii siguranței rutiere – Acces public la documente oficiale – Libertatea de informare – Echilibrul cu drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal – Reutilizarea datelor – Articolul 267 TFUE – Efectul în timp al unei decizii preliminare – Posibilitatea unei instanțe constituționale a unui stat membru de a menține efectele juridice ale unei legislații naționale incompatibile cu dreptul Uniunii – Principiile supremației dreptului Uniunii și securității juridice]	3
2021/C 320/04	Cauza C-550/19: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social nº 14 de Madrid – Spania) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A. [Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 5 – Măsuri de prevenire a abuzurilor care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Contracte de muncă pe durată determinată succesive în sectorul construcțiilor denumite „fijos de obra” – Noțiunea de „motive obiective” care justifică reînnoirea unor asemenea contracte – Directiva 2001/23/CE – Articolul 1 alineatul (1) – Transfer de întreprindere – Articolul 3 alineatul (1) – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Subrogație în contractele de muncă intervenită în temeiul prevederilor unei convenții colective – Convenție colectivă care limitează drepturile și obligațiile lucrătorilor transferați la drepturile și obligațiile care decurg din ultimul contract încheiat cu întreprinderea anterioară]	4
2021/C 320/05	Cauza C-559/19: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 iunie 2021 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Spațiul natural protejat Doñana (Spania) – Directiva 2000/60/CE – Cadru de politică a Uniunii Europene în domeniul apei – Articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (i), articolul 5 și articolul 11 alineatul (1), alineatul (3) literele (a), (c) și (e), precum și alineatul (4) – Deteriorarea corpurilor de apă subterană – Lipsa unei caracterizări suplimentare a corpurilor de apă subterană care au fost identificate ca prezentând un risc de deteriorare – Măsuri de bază și măsuri suplimentare adecvate – Directiva 92/43/CEE – Articolul 6 alineatul (2) – Deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor]	5
2021/C 320/06	Cauza C-719/19: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii – Directiva 2004/38/CE – Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora – Articolul 15 – Încetarea șederii temporare a unui cetățean al Uniunii pe teritoriul statului membru gazdă – Decizie de expulzare – Plecare fizică a acestui cetățean al Uniunii de pe acest teritoriu – Efectele în timp ale deciziei de expulzare – Articolul 6 – Posibilitatea respectivului cetățean al Uniunii de a beneficia de un nou drept de ședere la întoarcerea sa pe teritoriul menționat)	6
2021/C 320/07	Cauza C-872/19 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 – Republica Bolivariană a Venezuelei/Consiliul Uniunii Europene [Recurs – Politica externă și de securitate comună (PESC) – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Venezuela – Acțiune în anulare introdusă de un stat terț – Admisibilitate – Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE – Calitate procesuală activă – Condiția potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat direct de măsura care face obiectul acțiunii sale – Noțiunea de „persoană juridică” – Interesul de a exercita acțiunea – Act cu caracter normativ care nu presupune măsuri de executare]	7
2021/C 320/08	Cauza C-12/20: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Germania) – DB Netz AG/Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară – Transporturi feroviare – Coridoare internaționale pentru transportul feroviar de marfă – Regulamentul (UE) nr. 913/2010 – Articolul 13 alineatul (1) – Instituirea unui ghișeu unic pentru fiecare coridor de transport de marfă – Articolul 14 – Natura cadrului pentru alocarea capacităților de infrastructură pe coridorul de transport de marfă stabilit de comitetul executiv – Articolul 20 – Organisme de control – Directiva 2012/34/UE – Articolul 27 – Procedura de depunere a cererilor de alocare a capacităților de infrastructură – Rolul administratorilor infrastructurii – Articolele 56 și 57 – Funcțiile organismului de control și cooperarea între organismele de control]	8
2021/C 320/09	Cauza C-167/20 P: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 24 iunie 2021 – WD/Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (Recurs – Funcție publică – Agenți temporari – Contract pe durată determinată – Decizie de a nu reîncadra – Lipsa rapoartelor de evaluare – Decizie de a nu reînnoi contractul)	9

2021/C 320/10	Cauza C-920/19: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 18 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark (Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Articolul 56 TFUE – Libera prestare a serviciilor – Restricții – Jocuri de noroc – Sistem dual de organizare a pieței – Monopol asupra loteriilor și cazinourilor – Autorizare prealabilă de a exploata aparate automate pentru jocuri de noroc – Practici publicitare ale titularului monopolului – Criterii de apreciere – Jurisprudență constituțională prin care s-a constatat compatibilitatea reglementării naționale cu dreptul Uniunii)	9
2021/C 320/11	Cauza C-88/20: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 20 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal correctionnel de Bordeaux – Franța) – Procedură penală privind pe ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Drepturi fundamentale – Principiul ne bis in idem – Cumul de sancțiuni administrative și penale pentru fapte identice – Telemarketing – Practică comercială înșelătoare – Justificare insuficientă a trimiterii preliminare – Inadmisibilitate vădită]	10
2021/C 320/12	Cauza C-248/20: Ordonanța Curții (Camera a opta) din 18 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Högsta förvaltningsdomstolen – Suedia) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB [„Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Deducerea taxei achitate în amonte în faza de construcție a unei clădiri – Regim de impozitare la cerere – Abandonarea activității avute în vedere inițial – Regularizarea deducerii taxei achitate în amonte – Răspuns la întrebarea preliminară care poate fi în mod clar dedus din jurisprudență”]	11
2021/C 320/13	Cauza C-571/20: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Potenza – Italia) – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni” di Matera [Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Trimitere preliminară privind validitatea unei dispoziții a Tratatului FUE – Necompetență vădită a Curții – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Articolul 45 TFUE – Diferență de statut și de remunerare între profesori din universități și profesori care fac parte din sistemul național de studii superioare artistice și muzicale – Situație pur internă – Inadmisibilitate vădită]	11
2021/C 320/14	Cauza C-185/21 P: Recurs introdus la 25 martie 2021 de Turk Hava Yollari AO împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 27 ianuarie 2021 în cauza T-382/19, Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky (skylife)	12
2021/C 320/15	Cauza C-200/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 31 martie 2021 – TU, SU / BRD Groupe Société Générale SA, Next Capital Solutions Limited	12
2021/C 320/16	Cauza C-215/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Spania) la 6 aprilie 2021 – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E. F.C. S.A.U.	13
2021/C 320/17	Cauza C-216/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Ploiești (România) la data de 6 aprilie 2021 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, YN/ Consiliul Superior al Magistraturii	13
2021/C 320/18	Cauza C-219/21 P: Recurs introdus la 1 aprilie 2021 de Olimp Laboratories sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 27 ianuarie 2021 în cauza T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO	14
2021/C 320/19	Cauza C-233/21 P: Recurs introdus la 9 aprilie 2021 de Germann Avocats LLC împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a zecea) din 4 februarie 2021 în cauza T-352/18, Germann Avocats LLC/Comisia Europeană	15
2021/C 320/20	Cauza C-252/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 22 aprilie 2021 – Facebook Inc. și alții/Bundeskartellamt	16
2021/C 320/21	Cauza C-274/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Austria) la 28 aprilie 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH	18

2021/C 320/22	Cauza C-275/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Austria) la 28 aprilie 2021 – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH	21
2021/C 320/23	Cauza C-290/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 5 mai 2021 – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal+ Luxembourg Sàrl	24
2021/C 320/24	Cauza C-300/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 12 mai 2021 – UI/Österreichische Post AG	25
2021/C 320/25	Cauza C-310/21 P: Recurs introdus la 17 mai 2021 de Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 5 martie 2021 în cauza T-885/19, Aquind și alții/Comisia	26
2021/C 320/26	Cauza C-311/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 18 mai 2021 – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH	26
2021/C 320/27	Cauza C-316/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 21 mai 2021 – Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, interveniente: Denys NV, Aelterman BVBA	28
2021/C 320/28	Cauza C-323/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 25 mai 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.	28
2021/C 320/29	Cauza C-324/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 25 mai 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.	29
2021/C 320/30	Cauza C-325/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 25 mai 2021 – K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	30
2021/C 320/31	Cauza C-343/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 2 iunie 2021 – PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”	30
2021/C 320/32	Cauza C-352/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 28 mai 2021 – A1 și A2/I	31
2021/C 320/33	Cauza C-365/21: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Bamberg (Germania) la 11 iunie 2021 – Procedură penală privind pe MR	32
2021/C 320/34	Cauza C-389/21 P: Recurs introdus la 24 iunie 2021 de Banca Centrală Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 14 aprilie 2021 în cauza T-504/19, Crédit lyonnais/BCE	32
2021/C 320/35	Cauza C-1/20: Ordonanța președintelui Curții din 19 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Verwaltungsgerichtshof – Austria) – B/ Finanzamt Österreich, fostă Finanzamt Wien 9/18/19	33
2021/C 320/36	Cauza C-115/20 P: Ordonanța președintelui Camera a șasea a Curții din 20 mai 2021 – Vanda Pharmaceuticals Ltd/Comisia europeană	33
2021/C 320/37	Cauza C-578/20: Ordonanța președintelui Curții din 11 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalia) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA	34

Tribunalul

2021/C 320/38	Cauza T-554/16: Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – BZ/BCE („Funcție publică – Personal al BCE – Cerere de recunoaștere a originii profesionale a unei boli – Articolele 6.3.11-6.3.13 din Normele aplicabile personalului BCE – Neregularitate procedurală – Lipsa unui raport de anchetă – Răspundere extracontractuală”)	35
2021/C 320/39	Cauza T-641/19: Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – FD/Întreprinderea comună Fusion for Energy („Funcție publică – Agenți temporari – Contract pe durată determinată – Decizie de nereînnoire – Hărțuire morală – Abuz de putere – Obligația de solitudine – Egalitate de tratament – Răspundere”)	35
2021/C 320/40	Cauza T-709/19: Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – GW/Curtea de Conturi („Funcție publică – Funcționari – Funcționar atins de o invaliditate totală permanentă – Examen medical periodic – Modalități – Cerere de sesizare a comisiei de invaliditate – Refuz – Articolul 15 din anexa VIII la statut – Concluzia nr. 273/15 a Colegiului șefilor de administrație – Obligația de solitudine”)	36
2021/C 320/41	Cauza T-746/19: Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – GY/BCE („Funcție publică – Personalul BCE – Remunerație – Alocație pentru locuință – Modificarea regimului aplicabil – Respingerea cererii pentru anul 2019 – Excepție de nelegalitate – Egalitate de tratament – Lipsa unor măsuri tranzitorii”)	37
2021/C 320/42	Cauza T-51/20: Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – Mélin/Parlamentul („Drept instituțional – Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament – Indemnizație de asistență parlamentară – Recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit – Excepție de nelegalitate – Dreptul la apărare – Eroare de fapt”)	37
2021/C 320/43	Cauza T-95/21 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 iunie 2021 – Portugalia/Comisia [„Procedură de măsuri provizorii – Ajutoare de stat – Regim de ajutoare pus în aplicare de Portugalia în favoarea zonei libere Madeira – Aplicare a acestui regim de ajutoare cu încălcarea Deciziilor C(2007) 3037 final și C(2013) 4043 final ale Comisiei – Decizie prin care acest regim de ajutoare este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea ajutoarelor – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței”]	38
2021/C 320/44	Cauza T-207/21 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 iunie 2021 – Polynt/ECHA („Măsuri provizorii – REACH – Substanța hexahidro 4 metilftalic anhidridă – Obligație de înregistrare – Evaluarea dosarelor – Analiză a propunerilor de testări – Obligație de furnizare a anumitor informații care necesită testări pe animale – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței”)	38
2021/C 320/45	Cauza T-295/21: Acțiune introdusă la 18 mai 2021 – eSlovensko/Comisia	39
2021/C 320/46	Cauza T-296/21: Acțiune introdusă la 20 mai 2021 – SU/EIOPA	40
2021/C 320/47	Cauza T-304/21: Acțiune introdusă la 30 mai 2021 – eSlovensko Bratislava/Comisia	41
2021/C 320/48	Cauza T-309/21: Acțiune introdusă la 24 mai 2021 – TC/Parlamentul	42
2021/C 320/49	Cauza T-328/21: Acțiune introdusă la 9 iunie 2021 – Airoidi Metalli/Comisia	43
2021/C 320/50	Cauza T-330/21: Acțiune introdusă la 12 iunie 2021 – EWC Academy/Comisia	44
2021/C 320/51	Cauza T-331/21: Acțiune introdusă la 14 iunie 2021 – mBank S.A./EUIPO – European Merchant Bank (EMBank European Merchant Bank)	45
2021/C 320/52	Cauza T-334/21: Acțiune introdusă la 12 iunie 2021 – Mendes de Almeida/Consiliul	46
2021/C 320/53	Cauza T-336/21: Acțiune introdusă la 15 iunie 2021 – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)	47
2021/C 320/54	Cauza T-338/21: Acțiune introdusă la 18 iunie 2021 – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)	48
2021/C 320/55	Cauza T-341/21: Acțiune introdusă la 21 iunie 2021 – Rauff-Nisthar/Comisia	49

2021/C 320/56	Cauza T-347/21: Acțiune introdusă la 21 iunie 2021 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB	50
2021/C 320/57	Cauza T-348/21: Acțiune introdusă la 22 iunie 2021 – Volkskreditbank/SRB	51
2021/C 320/58	Cauza T-353/21: Acțiune introdusă la 25 iunie 2021 – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)	52
2021/C 320/59	Cauza T-360/21: Acțiune introdusă la 25 iunie 2021 – Portigon/SRB	53
2021/C 320/60	Cauza T-364/21: Acțiune introdusă la 25 iunie 2021 – Essity Hygiene and Health/EUIPO (Represen tarad i ett löv)	54

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2021/C 320/01)

Ultima publicație

JO C 310, 2.8.2021

Publicații anterioare

JO C 297, 26.7.2021

JO C 289, 19.7.2021

JO C 278, 12.7.2021

JO C 263, 5.7.2021

JO C 252, 28.6.2021

JO C 242, 21.6.2021

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Frank Peterson/Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18) și Elsevier Inc./Cyando AG (C-683/18)

(Cauzele conexe C-682/18 și C-683/18) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală – Drept de autor și drepturi conexe – Punerea la dispoziție și gestionarea unei platforme de partajare de materiale video sau a unei platforme de stocare-hosting și de partajare de fișiere – Răspunderea operatorului pentru încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală săvârșite de utilizatorii platformei sale – Directiva 2001/29/CE – Articolul 3 și articolul 8 alineatul (3) – Noțiunea de „comunicare publică” – Directiva 2000/31/CE – Articolele 14 și 15 – Condiții pentru a beneficia de exonerarea de răspundere – Necunoașterea unor încălcări concrete – Notificarea unor astfel de încălcări drept condiție pentru obținerea unei ordonanțe președințiale]

(2021/C 320/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Frank Peterson (C-682/18), Elsevier Inc. (C-683/18)

Pârâte: Google LLC, YouTube LLC, YouTube Inc., Google Germany GmbH (C-682/18), Cyando AG (C-683/18)

Dispozitivul

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională trebuie interpretat în sensul că operatorul unei platforme de partajare de materiale video sau al unei platforme de stocare-hosting și de partajare de fișiere, pe care utilizatorii pot pune în mod nelegal la dispoziția publicului conținuturi protejate, nu realizează o „comunicare publică” a acestora în sensul dispoziției menționate, cu excepția cazului în care acesta contribuie, dincolo de simpla punere la dispoziție a platformei, la permiterea accesului public la asemenea conținuturi cu încălcarea dreptului de autor. Aceasta este situația în special atunci când acest operator are cunoștință în mod concret despre punerea la dispoziție ilicită a unui conținut protejat pe platforma sa și nu îl șterge sau nu blochează prompt accesul la acesta ori atunci când operatorul respectiv, în pofida faptului că știe sau ar trebui să știe că, în general, sunt puse la dispoziția publicului conținuturi protejate în mod nelegal prin intermediul platformei sale de utilizatorii acesteia, se abține să pună în aplicare măsurile tehnice adecvate care sunt de așteptat din partea unui operator obișnuit de diligent în situația sa pentru a contracara în mod credibil și eficient încălcările dreptului de autor pe platforma sa sau atunci când participă la selectarea de conținuturi protejate comunicate public în mod nelegal, furnizează pe platforma sa instrumente destinate în mod specific partajării ilicite a unor asemenea conținuturi ori promovează cu bună știință astfel de partajări, ceea ce poate fi confirmat de împrejurarea că operatorul a adoptat un model economic care încurajează utilizatorii platformei sale să realizeze în mod nelegal comunicarea publică a unor conținuturi protejate pe aceasta.

- 2) Articolul 14 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) trebuie interpretat în sensul că activitatea operatorului unei platforme de partajare de materiale video sau a unei platforme de stocare-hosting și de partajare de fișiere intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții, cu condiția ca acest operator să nu joace un rol activ de natură să îi confere o cunoaștere sau un control al conținuturilor încărcate pe platforma sa.

Articolul 14 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/31 trebuie interpretat în sensul că, pentru a fi exclus, în temeiul acestei dispoziții, de la beneficiul exonerării de răspundere prevăzute la acest articol 14 alineatul (1), un astfel de operator trebuie să aibă cunoștință despre acțiunile ilicite concrete ale utilizatorilor săi, aferente unor conținuturi protejate care au fost încărcate pe platforma sa.

- 3) Articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2001/29 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, în temeiul dreptului național, titularul unui drept de autor sau al unui drept conex să poată obține o ordonanță președințială împotriva intermediarului al cărui serviciu a fost utilizat de un terț pentru a încălca dreptul său, fără ca acest intermediar să fi avut cunoștință despre aceasta în sensul articolului 14 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/31, numai dacă, înainte de inițierea procedurii judiciare, această încălcare a fost notificată prealabil intermediarului menționat, iar acesta nu a intervenit prompt pentru a elimina conținutul în discuție sau pentru a bloca accesul la acesta și pentru a asigura că nu se produc din nou astfel de încălcări. Revine însă instanțelor naționale sarcina de a se asigura, în aplicarea unei astfel de condiții, că aceasta nu conduce la întârzierea încetării efective a încălcării astfel încât să îi cauzeze prejudicii disproporționate acestui titular.

(¹) JO C 82, 4.3.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Satversmes tiesa – Letonia) – Procedură inițiată de B

(Cauza C-439/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolele 5, 6 și 10 – Legislație națională care prevede accesul public la datele cu caracter personal referitoare la punctele de penalizare aplicate pentru încălcarea normelor de circulație rutieră – Legalitate – Noțiunea de „date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni” – Divulgare în scopul îmbunătățirii siguranței rutiere – Acces public la documente oficiale – Libertatea de informare – Echilibru cu drepturile fundamentale la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal – Reutilizarea datelor – Articolul 267 TFUE – Efectul în timp al unei decizii preliminare – Posibilitatea unei instanțe constituționale a unui stat membru de a menține efectele juridice ale unei legislații naționale incompatibile cu dreptul Uniunii – Principiile supremației dreptului Uniunii și securității juridice]

(2021/C 320/03)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Satversmes tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamant: B

cu participarea: Latvijas Republikas Saeima

Dispozitivul

- 1) Articolul 10 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie interpretat în sensul că se aplică prelucrării datelor cu caracter personal referitoare la punctele de penalizare aplicate conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră.
- 2) Dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679, în special articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1) litera (e) și articolul 10 din acesta, trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care obligă organismul public responsabil cu registrul în care sunt înscrise punctele de penalizare aplicate conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră să facă aceste date accesibile publicului fără ca persoana care solicită accesul să fie ținută să justifice un interes specific în obținerea datelor menționate.
- 3) Dispozițiile Regulamentului (UE) 2016/679, în special articolul 5 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1) litera (e) și articolul 10 din acesta, trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care autorizează organismul public responsabil cu registrul în care sunt înscrise punctele de penalizare aplicate conducătorilor auto pentru încălcarea normelor de circulație rutieră să comunice aceste date unor operatori economici în scopul reutilizării.
- 4) Principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune ca instanța constituțională a unui stat membru, sesizată cu o acțiune împotriva unei legislații naționale care se dovedește, în lumina unei hotărâri a Curții pronunțate într-o trimitere preliminară, incompatibilă cu dreptul Uniunii, să decidă, în temeiul principiului securității juridice, că efectele juridice ale acestei legislații se mențin până la data la care instanța constituțională se pronunță definitiv cu privire la această acțiune constituțională.

⁽¹⁾ JO C 280, 19.8.2019.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 24 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid – Spania) – EV/Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

(Cauza C-550/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Politica socială – Directiva 1999/70/CE – Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP – Clauza 5 – Măsuri de prevenire a abuzurilor care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – Contracte de muncă pe durată determinată succesive în sectorul construcțiilor denumite „fijos de obra” – Noțiunea de „motive obiective” care justifică reînnoirea unor asemenea contracte – Directiva 2001/23/CE – Articolul 1 alineatul (1) – Transfer de întreprindere – Articolul 3 alineatul (1) – Menținerea drepturilor lucrătorilor – Subrogație în contractele de muncă intervenită în temeiul prevederilor unei convenții colective – Convenție colectivă care limitează drepturile și obligațiile lucrătorilor transferați la drepturile și obligațiile care decurg din ultimul contract încheiat cu întreprinderea anterioară]

(2021/C 320/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 14 de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: EV

Pârâte: Obras y Servicios Públicos S.A., Acciona Agua, S.A.

Dispozitivul

- 1) Clauza 5 punctul (1) din Acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că revine instanței naționale sarcina de a aprecia, conform ansamblului normelor din dreptul național aplicabile, dacă limitarea la trei ani consecutivi, cu excepția unor condiții speciale, a angajării unor lucrători pe durată determinată, în temeiul contractelor denumite „fijos de obra”, de către aceeași întreprindere pentru diferite locuri de muncă situate în aceeași provincie și acordarea unei indemnizații pentru încetarea raportului de muncă acestor lucrători, presupunând că această instanță națională constată că aceste măsuri sunt luate în mod efectiv cu privire la lucrătorii menționați, constituie măsuri adecvate – pentru prevenirea și, dacă este cazul, sancționarea abuzului care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive – sau „măsuri legale echivalente”, în sensul clauzei 5 punctul (1). În orice caz, o astfel de legislație națională nu poate fi aplicată de autoritățile statului membru vizat în așa fel încât reînnoirea unor contracte de muncă pe durată determinată denumite „fijos de obra” succesive să fie considerată ca fiind justificată de „motive obiective”, în sensul clauzei 5 punctul (1) litera (a) din acest acord cadru, numai pentru motivul că fiecare dintre aceste contracte este încheiat în general pentru un singur șantier, independent de durata acestuia, din moment ce o astfel de legislație națională nu împiedică, în practică, angajatorul vizat să răspundă, printr-o astfel de reînnoire, unor nevoi de personal permanente și durabile.
- 2) Articolul 3 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, cu ocazia unui transfer de personal în cadrul unor contracte de achiziții publice, drepturile și obligațiile lucrătorului transferat pe care întreprinderea nouă este obligată să le respecte se limitează exclusiv la cele care rezultă din ultimul contract pe care acest lucrător l-a încheiat cu întreprinderea anterioară, cu condiția ca aplicarea acestei reglementări să nu aibă ca efect plasarea lucrătorului menționat într-o poziție mai puțin favorabilă doar ca urmare a acestui transfer, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

(¹) JO C 77, 9.3.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 24 iunie 2021 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-559/19) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 258 TFUE – Spațiul natural protejat Doñana (Spania) – Directiva 2000/60/CE – Cadru de politică a Uniunii Europene în domeniul apei – Articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (i), articolul 5 și articolul 11 alineatul (1), alineatul (3) literele (a), (c) și (e), precum și alineatul (4) – Deteriorarea corpurilor de apă subterană – Lipsa unei caracterizări suplimentare a corpurilor de apă subterană care au fost identificate ca prezentând un risc de deteriorare – Măsuri de bază și măsuri suplimentare adecvate – Directiva 92/43/CEE – Articolul 6 alineatul (2) – Deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor]

(2021/C 320/05)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial C. Hermes, E. Manhaeve și E. Sanfrutos Cano, ulterior C. Hermes, E. Manhaeve și M. Jáuregui Gómez, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial L. Aguilera Ruiz, ulterior J. Rodríguez de la Rúa Puig și M.-J. Ruiz Sánchez, agenți)

Dispozitivul

1) Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin:

- în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/64/UE a Consiliului din 17 decembrie 2013, coroborat cu punctul 2.2 din anexa II la această directivă, întrucât nu a luat în considerare captarea ilegală a apei și captarea apei destinate aprovizionării urbane cu ocazia estimării captării apelor subterane din regiunea Doñana (Spania) în cadrul caracterizării suplimentare a Plan Hidrológico del Guadalquivir 2015-2021 (Planul hidrologic al Guadalquivir 2015-2021), aprobat prin Real Decreto 1/2016 por el que se aprueba la revisión de los Planes Hidrológicos de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura y Júcar, y de la parte española de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Oriental, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana y Ebro (Decretul regal 1/2016 de aprobare a revizuirii planurilor hidrografice ale districtelor hidrografice Cantabria Occidentală, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura și Júcar, precum și a părții spaniole a districtelor hidrografice Cantabria Orientală, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana și Ebru) din 8 ianuarie 2016;
- în temeiul articolului 11 din Directiva 2000/60 coroborat cu articolul 4 alineatul (1) litera (c) din această directivă, întrucât nu a prevăzut, în programul de măsuri stabilit în cadrul Planului hidrologic al Guadalquivir 2015-2021, nicio măsură pentru prevenirea unei perturbări a tipurilor de habitate protejate situate în zona protejată „Doñana”, cu codul ZEP/LIC ES0000024, prin captarea apelor subterane pentru nevoile zonei turistice Matalascañas (Spania) și
- în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, întrucât nu a luat măsurile adecvate pentru a evita perturbările semnificative ale tipurilor de habitate protejate situate în zona protejată „Doñana”, cu codul ZEP/LIC ES0000024, în zona protejată „Doñana Norte y Oeste”, cu codul ZEP/LIC ES6150009, și în zona protejată „Dehesa del Estero y Montes de Moguer”, cu codul ZEC ES6150012, determinate de captarea apelor subterane din spațiul natural protejat Doñana începând de la 19 iulie 2006.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Comisia Europeană și Regatul Spaniei suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 348, 14.10.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State – Țările de Jos) – FS/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Cauza C-719/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Cetățenia Uniunii – Directiva 2004/38/CE – Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora – Articolul 15 – Încetarea șederii temporare a unui cetățean al Uniunii pe teritoriul statului membru gazdă – Decizie de expulzare – Plecare fizică a acestui cetățean al Uniunii de pe acest teritoriu – Efectele în timp ale deciziei de expulzare – Articolul 6 – Posibilitatea respectivului cetățean al Uniunii de a beneficia de un nou drept de ședere la întoarcerea sa pe teritoriul menționat)

(2021/C 320/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: FS

Pârât: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE, trebuie interpretat în sensul că o decizie de expulzare a unui cetățean al Uniunii de pe teritoriul statului membru gazdă, adoptată în temeiul acestei dispoziții pentru motivul că acest cetățean al Uniunii nu mai beneficiază de un drept de ședere temporară pe acest teritoriu în virtutea directivei menționate, nu este pe deplin executată prin simplul fapt că respectivul cetățean al Uniunii a părăsit în mod fizic teritoriul menționat în termenul pe care această decizie îl stabilește pentru plecarea sa voluntară. Pentru a beneficia de un nou drept de ședere pe același teritoriu în temeiul articolului 6 alineatul (1) din directiva menționată, cetățeanul Uniunii care a făcut obiectul unei astfel de decizii de expulzare trebuie nu numai să fi părăsit în mod fizic teritoriul statului membru gazdă, ci și să fi pus capăt în mod real și efectiv șederii sale pe acest teritoriu, astfel încât, cu ocazia întoarcerii sale pe teritoriul respectiv, nu se poate considera că șederea sa se înscrie, în realitate, în continuarea șederii sale anterioare pe același teritoriu. Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica dacă aceasta este situația având în vedere ansamblul împrejurărilor concrete ce caracterizează situația specifică a cetățeanului Uniunii vizat. Dacă rezultă dintr-o astfel de verificare că cetățeanul Uniunii nu a pus capăt în mod real și efectiv șederii sale temporare pe teritoriul statului membru gazdă, acest stat membru nu este obligat să adopte o nouă decizie de expulzare pe baza acelorași fapte care au condus la decizia de expulzare adoptată deja împotriva acestui cetățean al Uniunii, ci se poate întemeia pe această din urmă decizie pentru a-l obliga să părăsească teritoriul său.

⁽¹⁾ JO C 19, 20.1.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 22 iunie 2021 – Republica Bolivariană a Venezuelei/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-872/19 P) ⁽¹⁾

[Recurs – Politica externă și de securitate comună (PESC) – Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Venezuela – Acțiune în anulare introdusă de un stat terț – Admisibilitate – Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE – Calitate procesuală activă – Condiția potrivit căreia reclamantul trebuie să fie vizat direct de măsura care face obiectul acțiunii sale – Noțiunea de „persoană juridică” – Interesul de a exercita acțiunea – Act cu caracter normativ care nu presupune măsuri de executare]

(2021/C 320/07)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Republica Bolivariană a Venezuelei (reprezentanți: L. Giuliano și F. Di Gianni, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: P. Mahnič și A. Antoniadis, agenți)

Dispozitivul

1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 20 septembrie 2019, Venezuela/Consiliul (T-65/18, EU:T:2019:649), în măsura în care se respinge acțiunea Republicii Bolivariene a Venezuelei având ca obiect anularea articolelor 2, 3, 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2017/2063 al Consiliului din 13 noiembrie 2017 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Venezuela.

- 2) Trimite cauza Tribunalului Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 45, 10.2.2020.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 24 iunie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de
Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Germania) – DB Netz
AG/Bundesrepublik Deutschland**

(Cauza C-12/20) ⁽¹⁾

*[Trimitere preliminară – Transporturi feroviare – Coridoare internaționale pentru transportul feroviar de
marfă – Regulamentul (UE) nr. 913/2010 – Articolul 13 alineatul (1) – Instituirea unui ghișeu unic
pentru fiecare coridor de transport de marfă – Articolul 14 – Natura cadrului pentru alocarea capacităților
de infrastructură pe coridorul de transport de marfă stabilit de comitetul executiv – Articolul 20 –
Organisme de control – Directiva 2012/34/UE – Articolul 27 – Procedura de depunere a cererilor de
alocare a capacităților de infrastructură – Rolul administratorilor infrastructurii – Articolele 56 și 57 –
Funcțiile organismului de control și cooperarea între organismele de control]*

(2021/C 320/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DB Netz AG

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

- 1) Articolul 13 alineatul (1), articolul 14 alineatul (9) și articolul 18 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2010 privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv, precum și articolul 27 alineatele (1) și (2) din Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european coroborat cu punctul 3 litera (a) din anexa IV la această directivă trebuie interpretate în sensul că administratorul infrastructurii, definit la articolul 3 punctul 2 din directiva menționată, este autoritatea competentă să adopte, în cadrul documentului de referință al rețelei naționale, normele aplicabile procedurii de depunere a cererilor de alocare a capacităților de infrastructură, inclusiv în ceea ce privește utilizarea exclusivă a unui anumit sistem electronic de înregistrare, la ghișeul unic prevăzut la acest articol 13 alineatul (1).
- 2) Verificarea de către un organism național de control a normelor referitoare la procedura de depunere a cererilor de alocare a capacităților de infrastructură la ghișeul unic prevăzute în documentul de referință al rețelei este reglementată de dispozițiile articolului 20 din Regulamentul nr. 913/2010, iar aceste dispoziții trebuie interpretate în sensul că organismul de control al unui stat membru nu se poate opune acestor norme fără a se conforma obligațiilor de cooperare care rezultă din articolul 20 menționat și în special fără a consulta organismele de control ale celorlalte state membre implicate în coridorul de transport de marfă pentru a ajunge, în măsura posibilului, la o abordare comună.

- 3) Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 913/2010 trebuie interpretat în sensul că nu constituie un act de drept al Uniunii cadrul pentru alocarea capacităților de infrastructură pe coridorul de transport de marfă stabilit de comitetul executiv în temeiul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 137, 27.4.2020.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 24 iunie 2021 – WD/Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

(Cauza C-167/20 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Funcție publică – Agenți temporari – Contract pe durată determinată – Decizie de a nu reîncadra – Lipsa rapoartelor de evaluare – Decizie de a nu reînnoi contractul)

(2021/C 320/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: WD (reprezentant: L. Levi, avocată)

Cealaltă parte din procedură: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (reprezentanți: D. Detken și F. Volpi, agenți, asistați de D. Waelbroeck, C. Dekemexhe și A. Duron, avocați)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă WD să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului, pe cele efectuate de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (EFSA).

⁽¹⁾ JO C 271, 17.8.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 18 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Steiermark – Austria) – Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI/Landespolizeidirektion Steiermark

(Cauza C-920/19) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Articolul 56 TFUE – Libera prestare a serviciilor – Restricții – Jocuri de noroc – Sistem dual de organizare a pieței – Monopol asupra loteriilor și cazinourilor – Autorizare prealabilă de a exploata aparate automate pentru jocuri de noroc – Practici publicitare ale titularului monopolului – Criterii de apreciere – Jurisprudență constituțională prin care s-a constatat compatibilitatea reglementării naționale cu dreptul Uniunii)

(2021/C 320/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Părțile din procedura principală

Reclamante: Fluctus s.r.o., Fluentum s.r.o., KI

Pârâtă: Landespolizeidirektion Steiermark

Cu participarea: Finanzpolizei Team 96

Dispozitivul

- 1) Articolul 56 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că nu se opune unui sistem dual de organizare a pieței jocurilor de noroc pentru singurul motiv că practicile publicitare ale titularului monopolului asupra loteriilor și cazinourilor urmăresc să incite participarea activă la jocuri, de exemplu prin banalizarea jocului, conferindu-i o imagine pozitivă ca urmare a utilizării veniturilor în vederea unor activități de interes general, sau prin creșterea atractivității jocului pe calea unor mesaje publicitare atrăgătoare care promit câștiguri importante.
- 2) Principiul supremației dreptului Uniunii trebuie interpretat în sensul că impune unei instanțe a unui stat membru să lase neaplicată o dispoziție de drept intern contrară articolului 56 TFUE, inclusiv în cazul în care o instanță superioară a aceluiași stat membru a considerat că această dispoziție era conformă cu dreptul Uniunii.

⁽¹⁾ JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 20 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal correctionnel de Bordeaux – Franța) – Procedură penală privind pe ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

(Cauza C-88/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) și articolul 94 din Regulamentul de procedură al Curții – Drepturi fundamentale – Principiul ne bis in idem – Cumul de sancțiuni administrative și penale pentru fapte identice – Telemarketing – Practică comercială înșelătoare – Justificare insuficientă a trimiterii preliminare – Inadmisibilitate vădită]

(2021/C 320/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal correctionnel de Bordeaux

Părțile din procedura principală

ENR Grenelle Habitat SARL, EP, FQ

Dispozitivul

Cererea de decizie preliminară formulată de Tribunal correctionnel de Bordeaux (Franța) prin decizia din 12 decembrie 2019 este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 161, 11.5.2020.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 18 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de l'Högsta förvaltningsdomstolen – Suedia) – Skatteverket/Skellefteå Industrihus AB

(Cauza C-248/20) ⁽¹⁾

[„Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Deducerea taxei achitate în amonte în faza de construcție a unei clădiri – Regim de impozitare la cerere – Abandonarea activității avute în vedere inițial – Regularizarea deducerii taxei achitate în amonte – Răspuns la întrebarea preliminară care poate fi în mod clar dedus din jurisprudență”]

(2021/C 320/12)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Skatteverket

Pârâtă: Skellefteå Industrihus AB

Dispozitivul

- 1) Articolele 137, 168, 184-187, 189 și 192 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care prevede obligația proprietarului unui bun imobil, căruia i s-a acordat beneficiul regimului impozitării la cerere cu ocazia construirii unei clădiri pe care trebuia să o închirieze și care a dedus taxa pe valoarea adăugată (TVA) achitată în amonte pentru achiziții aferente acestui proiect imobiliar, de a restitui imediat cuantumul total al acestei taxe, majorat eventual cu dobânzi, pentru motivul că proiectul avut în vedere care a dat naștere dreptului de deducere nu a determinat nicio activitate taxabilă, însă nu se opune unei reglementări naționale care prevede, într-o asemenea situație, obligația de a regulariza TVA-ul achitat în amonte.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2020.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Potenza – Italia) – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni” di Matera

(Cauza C-571/20) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Trimitere preliminară privind validitatea unei dispoziții a Tratatului FUE – Necompetență vădită a Curții – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Articolul 45 TFUE – Diferență de statut și de remunerare între profesori din universități și profesori care fac parte din sistemul național de studii superioare artistice și muzicale – Situație pur internă – Inadmisibilitate vădită]

(2021/C 320/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Potenza

Părțile din procedura principală

Reclamant: OM

Pârâți: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Conservatorio di Musica „E.R. Duni” di Matera

Dispozitivul

- 1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este vădit incompetentă să răspundă la prima și la a doua întrebare preliminară adresate de Tribunale di Potenza (Tribunalul din Potenza, Italia).
- 2) A treia întrebare preliminară adresată de Tribunale din Potenza (Tribunalul din Potenza) este vădit inadmisibilă.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

Recurs introdus la 25 martie 2021 de Turk Hava Yollari AO împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 27 ianuarie 2021 în cauza T-382/19, Turk Hava Yollari/EUIPO – Sky (skylife)

(Cauza C-185/21 P)

(2021/C 320/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurrent: Turk Hava Yollari AO (reprezentant: R. Almaraz Palmero, avocată)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Sky Ltd

Prin Ordonanța din 29 iunie 2021, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admis în principiu și a dispus suportarea de către Turk Hava Yollari AO a propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 31 martie 2021 – TU, SU / BRD Groupe Société Générale SA, Next Capital Solutions Limited

(Cauza C-200/21)

(2021/C 320/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul București

Părțile din acțiunea principală

Apelanți: TU, SU

Intimate: BRD Groupe Société Générale SA, Next Capital Solutions Limited

Întrebarea preliminară

Dacă Directiva 93/13 ⁽¹⁾ se opune unei norme de drept național precum cea care rezultă din articolul 712 și următoarele din capitolul VI din Codul de procedură civilă, care prevede un termen de 15 zile, în care debitorul poate, pe calea contestației la executarea silită, să invoce caracterul abuziv al unei clauze contractuale din titlul executoriu, în condițiile în care o acțiune în constatarea existenței unor clauze abuzive cuprinse în titlul executoriu nu este supusă niciunui termen și în cadrul acesteia este prevăzută posibilitatea debitorului de a solicita suspendarea executării silite a titlului, conform articolului 638 alineatul (2) din Codul de procedură civilă.

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993 L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria (Spania) la 6 aprilie 2021 – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.

(Cauza C-215/21)

(2021/C 320/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia de Las Palmas de Gran Canaria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Zulima

Pârâtă: Servicios prescriptor y medios de pagos E.F.C. S.A.U.

Întrebarea preliminară

În cadrul acțiunilor formulate de consumatori împotriva clauzelor abuzive în temeiul Directivei 93/13/CE ⁽¹⁾ și în cazul satisfacerii extrajudiciare a pretențiilor, articolul 22 din *Ley de Enjuiciamiento Civil* (Codul de procedură civilă) prevede că consumatorii trebuie să suporte cheltuielile de judecată fără să se ia în considerare comportamentul anterior al profesionistului care nu a dat curs punerilor în întârziere. Această reglementare procedurală spaniolă constituie un obstacol semnificativ care poate descuraja consumatorii să exercite dreptul la un control jurisdicțional efectiv cu privire la caracterul potențial abuziv al clauzei contractuale, contrar principiului efectivității și articolului 6 alineatul (1) și articolului 7 alineatul (1) din Directiva 93/13?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 93, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Ploiești (România) la data de 6 aprilie 2021 – Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, YN / Consiliul Superior al Magistraturii

(Cauza C-216/21)

(2021/C 320/17)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Ploiești

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Asociația „Forumul Judecătorilor din România”, YN

Pârât: Consiliul Superior al Magistraturii

Întrebările preliminare

- 1) Mecanismul de cooperare și de verificare (MCV), instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 ⁽¹⁾, trebuie considerat un act adoptat de o instituție a Uniunii Europene, în sensul articolului 267 TFUE, care poate fi supus interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene? Conținutul, caracterul și întinderea [OR. 58] temporală a MCV instituit potrivit Deciziei 2006/928/CE a Comisiei Europene din 13 decembrie 2006 se circumscriu Tratatului privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005? Cerințele formulate în rapoartele întocmite în cadrul MCV au caracter obligatoriu pentru Statul român?
- 2) Poate fi interpretat principiul independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 [alineatul] (1) al doilea [paragraf] din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, precum și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu referire la articolul 2 TUE, în sensul că privește și procedurile privind promovarea judecătorilor în funcție?
- 3) Se aduce atingere acestui principiu prin instituirea unui sistem de promovare la instanța superioară bazat exclusiv pe o evaluare sumară a activității și a conduitei realizată de o comisie compusă din președintele instanței de control judiciar și judecători ai acesteia, care realizează, separat, pe lângă evaluarea periodică a judecătorilor, atât evaluarea judecătorilor pentru promovare, cât și controlul judiciar al hotărârilor pronunțate de aceștia?
- 4) Se aduce atingere principiului independenței judecătorilor, consacrat de articolul 19 [alineatul] (1) al doilea [paragraf] din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, precum și în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, cu referire la articolul 2 TUE, în situația în care statul român nesocotește predictibilitatea și securitatea juridică a dreptului Uniunii Europene, acceptând MCV și rapoartele sale și conformându-se acestora vreme de peste 10 ani, iar apoi schimbând inopinat procedura de promovare a judecătorilor în funcții de execuție, împotriva recomandărilor MCV?

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 13 decembrie 2006 de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției (JO 2006 L 354, p. 56, Ediție specială 11/vol. 51, p. 55).

**Recurs introdus la 1 aprilie 2021 de Olimp Laboratories sp. z o.o. împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a doua) din 27 ianuarie 2021 în cauza T-817/19, Olimp Laboratories/EUIPO**

(Cauza C-219/21 P)

(2021/C 320/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Olimp Laboratories sp. z o.o. (reprezentant: M. Kondrat, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Prin Ordonanța din 24 iunie 2021, Curtea de Justiție (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că recursul nu este admis în principiu și a dispus suportarea de către Olimp Laboratories sp. z o.o. a propriilor cheltuieli de judecată.

**Recurs introdus la 9 aprilie 2021 de Germann Avocats LLC împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a zecea) din 4 februarie 2021 în cauza T-352/18, Germann Avocats LLC/Comisia Europeană**

(Cauza C-233/21 P)

(2021/C 320/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Germann Avocats LLC (reprezentant: N. Scandamis, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- confirmarea punctelor 24-48 din ordonanța atacată respingând pe deplin excepția de inadmisibilitate a Comisiei
- în rest, anularea în totalitate a ordonanței contestate;
- anularea, în conformitate cu articolul 263 TFUE, a deciziei Comisiei conținută într-o scrisoare nedată primită la 2 aprilie 2018, prin care respinge oferta comună a recurente pentru un studiu de monitorizare a practicilor sindicale în domeniul nediscriminării și al diversității la locul de muncă (cererea de ofertă JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042; JO S 215 – 9/11/2017 – 2017/S 215 446067);
- obligarea Comisiei Europene la plata unei compensații de 1 euro;
- alternativ, trimiterea cauzei Tribunalului spre judecare și, în orice caz
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă următoarele motive în susținerea recursului său.

În primul rând, o denaturare vădită a faptelor și erori de drept în legătură cu un abuz de putere, precum și o încălcare a principiilor egalității armelor și a dreptului de a fi ascultat.

În al doilea rând, încălcarea obligației de motivare și erori vădite de apreciere.

În al treilea rând, un abuz de putere prin încălcarea principiilor egalității de tratament, securității juridice, bunei administrări și bunei-credințe.

În al patrulea rând, un abuz de putere prin încălcarea principiilor transparenței și protecției așteptărilor legitime în ceea ce privește concurența.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 22 aprilie 2021 – Facebook Inc. și alții/Bundeskartellamt

(Cauza C-252/21)

(2021/C 320/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamante: Facebook Inc., Facebook Ireland Ltd, Facebook Deutschland GmbH

Pârât: Bundeskartellamt

Cu participarea: Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Întrebările preliminare

- 1) a) Este compatibil cu articolul 51 și următoarele din Regulamentul (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ (RGPD) faptul că o autoritate națională de concurență a unui stat membru, precum Bundeskartellamt (Oficiul Federal al Concurenței, Germania), care nu este o autoritate de supraveghere în sensul articolului 51 și următoarele din RGPD și în al cărei stat membru o întreprindere stabilită în afara Uniunii Europene deține o filială care furnizează filialei principale situate într-un alt stat membru a acestei întreprinderi – care este unica responsabilă pentru prelucrarea datelor cu caracter personal pentru întregul teritoriu al Uniunii Europene – servicii de sprijin în domeniul publicității, al comunicării și al relațiilor publice, constată, în cadrul supravegherii abuzurilor în materie de concurență, o încălcare a RGPD prin condițiile contractuale ale sediului principal privind prelucrarea datelor și prin punerea în aplicare a acestora și emite o decizie privind încetarea acestei încălcări?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ, acest lucru este compatibil cu articolul 4 alineatul (3) TUE dacă, în același timp, autoritatea principală de supraveghere din statul membru al filialei principale în sensul articolului 56 alineatul (1) din RGPD supune condițiile contractuale de prelucrare a datelor ale acestui sediu unei proceduri de anchetă?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1:

- 2) a) Atunci când un utilizator de internet fie doar consultă site-uri sau aplicații care au legătură cu criteriile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din RGPD, cum ar fi aplicații de flirt, site-uri de întâlniri pentru homosexuali, site-uri ale partidelor politice, site-uri de sănătate, fie introduce date pe aceste site-uri, cum ar fi cu ocazia înregistrării sau a comenzilor, iar o altă întreprindere precum Facebook Ireland colectează date referitoare la consultarea site-urilor și a aplicațiilor de către utilizator și pe cele introduse de acesta pe site-urile respective, prin intermediul interfețelor integrate în site-uri și în aplicații, precum „Instrumentele Facebook pentru afaceri” sau prin intermediul modulelor cookie instalate pe computerul sau pe echipamentul terminal mobil al utilizatorului de internet ori al unor tehnologii de stocare similare, asociază aceste date cu datele contului Facebook.com al utilizatorului și le utilizează în privința colectării și/sau a asocierii și/sau a utilizării, este vorba despre prelucrarea a unor date sensibile în sensul acestei dispoziții?
- b) În cazul unui răspuns afirmativ, consultarea acestor site-uri și aplicații și/sau introducerea unor date și/sau acționarea butoanelor integrate în aceste site-uri sau aplicații („pluginuri sociale” precum „Îmi place”, „Distribuie” sau „Conectare Facebook” ori „Account Kit”) ale unui furnizor precum Facebook Ireland echivalează cu a face publice în mod manifest datele referitoare la consultare ca atare și/sau la datele introduse de utilizator în sensul articolului 9 alineatul (2) litera (e) din RGPD?

3) O întreprindere precum Facebook Ireland care exploatează o rețea socială digitală, finanțată din publicitate, care, în condițiile sale de utilizare, pune la dispoziție personalizarea conținuturilor și a publicității, îmbunătățirea produselor și utilizarea coerentă și uniformă a tuturor produselor grupului, poate invoca justificarea întemeiată pe necesitatea executării contractului în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din RGPD sau pe realizarea unor interese legitime în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (f) din RGPD atunci când, în aceste scopuri, întreprinderea respectivă colectează date din alte servicii ale grupului și de pe site-uri și aplicații terțe prin intermediul interfețelor integrate în acestea precum „Instrumentele Facebook pentru afaceri” sau al modulelor cookie instalate pe computerul sau pe echipamentul terminal mobil al utilizatorului de internet ori al unor tehnologii de stocare similare, le asociază cu contul Facebook.com al utilizatorului și le utilizează?

4) Într-o astfel de situație, pot constitui de asemenea interese legitime în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (f):

- minoritatea utilizatorilor pentru personalizarea conținuturilor și a publicității, îmbunătățirea produselor, securitatea rețelei și comunicarea cu utilizatorul în alte scopuri decât cele legate de marketing,
- furnizarea de măsurători, de analize și de alte servicii pentru întreprinderi destinate clienților din domeniul publicității, dezvoltatorilor și altor parteneri pentru ca aceștia să își poată evalua și îmbunătăți prestațiile,
- furnizarea de comunicări de marketing către utilizator pentru a permite întreprinderii să își îmbunătățească produsele și să desfășoare marketing direct,
- cercetarea și inovarea în scopuri sociale, în vederea promovării evoluției tehnologiei sau a înțelegerii în mod științific a unor aspecte sociale importante și pentru a influența pozitiv societatea și lumea,
- informarea autorităților de aplicare a legii și de executare și răspunsul la cererile legale în vederea prevenirii, depistării și urmăririi penale a infracțiunilor, a utilizării ilicite, a încălcărilor condițiilor de utilizare și a politicilor întreprinderii, precum și a oricărui alt comportament prejudiciabil,

atunci când, în aceste scopuri, întreprinderea colectează date din alte servicii ale grupului și de pe site-uri și aplicații terțe prin intermediul interfețelor integrate în acestea precum „Instrumentele Facebook pentru afaceri” sau al modulelor cookie instalate pe computerul sau pe echipamentul terminal mobil al utilizatorului de internet ori al unor tehnologii de stocare similare, le asociază cu contul Facebook.com al utilizatorului și le utilizează?

5) Într-un astfel de caz, colectarea datelor provenite din alte servicii ale grupului și de pe site-uri și aplicații terțe prin intermediul interfețelor integrate în acestea precum „Instrumentele Facebook pentru afaceri” sau al modulelor cookie instalate pe computerul sau pe echipamentul terminal mobil al utilizatorului de internet ori al unor tehnologii de stocare similare, asocierea cu contul Facebook.com al utilizatorului și utilizarea acestor date sau utilizarea unor date colectate din altă parte și asociate în mod legal pot fi justificate într-un caz concret inclusiv în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) din RGPD, de exemplu, pentru a răspunde unei cereri valabile din punct de vedere legal privind anumite date [litera (c)], pentru combaterea unui comportament prejudiciabil și pentru promovarea securității [litera (d)], pentru cercetarea în beneficiul societății și pentru promovarea protecției, a integrității și a securității [litera (e)]?

6) Poate fi exprimat un consimțământ valabil și în special liber în sensul articolului 4 punctul 11 din RGPD, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) și cu articolul 9 alineatul (2) litera (a) din RGPD, față de o întreprindere dominantă precum Facebook Ireland?

În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1:

7) a) O autoritate națională de concurență a unui stat membru, precum Bundeskartellamt, care nu este o autoritate de supraveghere în sensul articolului 51 și următoarele din RGPD și care examinează o încălcare săvârșită de o întreprindere aflată în poziție dominantă a interdicției practicilor abuzive în temeiul dreptului concurenței, care nu constă într-o încălcare a RGPD prin condițiile sale de prelucrare a datelor și prin punerea în aplicare a acestora, se poate pronunța, de exemplu, în cadrul evaluării comparative a intereselor, cu privire la conformitatea cu RGPD a condițiilor de prelucrare a datelor întreprinderii respective și a punerii în aplicare a acestora?

- b) În cazul unui răspuns afirmativ, acest aspect este valabil în raport cu articolul 4 alineatul (3) TUE inclusiv atunci când, în același timp, autoritatea de supraveghere principală, competentă în temeiul articolului 56 alineatul (1) din RGPD, supune condițiile de prelucrare a datelor ale acestei întreprinderi unei proceduri de anchetă?

În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 7, este necesar să se răspundă la întrebările 3)-5) în ceea ce privește datele provenite din utilizarea serviciului *Instagram* al grupului.

- (¹) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Austria) la 28 aprilie 2021 –
EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH**

(Cauza C-274/21)

(2021/C 320/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Pârâte: Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

Întrebările preliminare

1. O procedură de adoptare a unor măsuri provizorii în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/665/CEE (¹) astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23/UE (²), prevăzută în dreptul național în Austria, și în fața Bundesverwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ Federal), procedură în cadrul căreia poate fi dispusă de asemenea, de exemplu, o interdicție temporară privind încheierea de acorduri-cadru sau privind încheierea de contracte de achiziții de bunuri, constituie un litigiu în materie civilă și comercială în sensul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 (³)? O astfel de procedură de adoptare a unor măsuri provizorii în sensul întrebării formulate anterior constituie, cel puțin, o cauză în materie civilă în sensul articolului 81 alineatul (1) TFUE? Procedura de adoptare a unor măsuri provizorii în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/665 astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23 constituie o procedură de adoptare a unor măsuri provizorii în sensul articolului 35 din Regulamentul nr. 1215/2012?
2. Principiul echivalenței trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, în sensul că conferă particularilor drepturi subiective împotriva statului membru și se opune aplicării dispozițiilor naționale austriece în temeiul cărora, înainte de a se pronunța asupra unei cereri de măsuri provizorii precum cea prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/665 astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, instanța trebuie să identifice natura procedurii de atribuire și valoarea (estimată) a contractului, precum și toate deciziile supuse căilor de atac distincte care au fost formulate în anumite proceduri de atribuire, respectiv, în orice caz, loturile dintr-o anumită

procedură de atribuire, pentru a adopta ulterior, în orice caz, prin președintele camerei competente a instanței, o ordonanță de recalculare a taxei, iar în cazul neplății taxelor, înainte de a respinge cererea de adoptare a unor măsuri provizorii sau cel târziu odată cu respingerea cererii pentru neplata taxei, să impună, prin intermediul instanței judiciare competente pentru calea de atac, sub sancțiunea pierderii dreptului, plata taxei aplicabile procedurii, în condițiile în care, în (alte) cauze în materie civilă din Austria, precum, de exemplu, acțiunile în despăgubire sau acțiunile în încetare pentru încălcarea dreptului concurenței, neîncasarea taxelor nu împiedică pronunțarea asupra cererii conexe de măsuri provizorii, indiferent de taxele datorate pentru introducerea acțiunii, oricare ar fi cuantumul acestora, de asemenea pronunțarea cu privire la cererile de măsuri provizorii depuse la instanțele civile separat de o acțiune nu este, în principiu, împiedicată de neplata taxelor forfetare; și, de asemenea, prin comparație, în Austria, neplata taxei de apel în cazul apelurilor împotriva unor decizii în materie administrativă sau a taxei de apel sau recurs în fața Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională) sau a Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă) introduse împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele administrative nu determină respingerea căii de atac pentru neplata taxei și, de exemplu, nu înseamnă nici că, în cadrul acestor proceduri de apel sau de recurs, cererile de admitere a efectului suspensiv pot fi soluționate numai prin respingere?

- 2.1. Principiul echivalenței trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că se opune aplicării dispozițiilor naționale austriece potrivit cărora, înainte de a se pronunța asupra unei cereri de măsuri provizorii precum cea prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/665 astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, președintele completului format dintr-un judecător unic, în cazul suficienței plății taxelor forfetare, trebuie să adopte o ordonanță de recalculare a taxelor, acest judecător unic fiind obligat să respingă cererea de măsuri provizorii pentru neplata taxei, în condițiile în care, în Austria, în alte cauze în materie civilă, potrivit Gerichtsgebührengesetz (Legea privind taxele judiciare), pentru o cerere de măsuri provizorii introdusă odată cu acțiunea, nu se plătesc taxe judiciare forfetare suplimentare, iar pentru cererile de admitere a efectului suspensiv care sunt introduse împreună cu o acțiune în contencios administrativ la Verwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ), împreună cu un recurs în anulare la Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă) sau împreună cu un recurs la Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională) și care au, din punct de vedere funcțional, același obiectiv de protecție jurisdicțională precum o cerere de măsuri provizorii, respectiv un obiectiv de protecție jurisdicțională similar, nu se plătesc taxe separate?
3. Cerința referitoare la *adoptarea unor măsuri provizorii, cel mai rapid posibil și prin intermediul unor proceduri provizorii, în scopul remedierii presupusei încălcări sau prevenirii prejudicierii în continuare a intereselor respective*, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23/UE (*), trebuie să fie interpretată, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că această cerință de netergiversare conferă un drept subiectiv la pronunțarea fără întârziere a unei decizii cu privire la o cerere de măsuri provizorii și se opune aplicării dispozițiilor naționale austriece în temeiul cărora instanța, chiar și în cazul unor proceduri de atribuire puse în aplicare în mod netransparent, înainte de a se pronunța în privința unei cereri de măsuri provizorii prin care se urmărește împiedicarea altor achiziții ale autorității contractante, trebuie să identifice, chiar în lipsa relevanței pentru soluționarea litigiului, natura procedurii de atribuire și valoarea (estimată) a contractului, precum și toate deciziile supuse căilor de atac distincte care au fost sau care urmează a fi formulate, din anumite proceduri de atribuire, respectiv, în orice caz, loturile dintr-o anumită procedură de atribuire, pentru a adopta ulterior, în orice caz, prin președintele camerei competente a instanței, o ordonanță de recalculare a taxelor, iar în cazul neplății taxelor, înainte de a respinge cererea de adoptare a unor măsuri provizorii sau cel târziu odată cu respingerea cererii pentru neplata taxei, să oblige reclamanta, prin intermediul instanței judiciare competente pentru calea de atac, sub sancțiunea pierderii dreptului, la plata taxei aplicabile procedurii?
4. Dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale (*) trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, în sensul că conferă drepturi subiective particularilor și se opune aplicării dispozițiilor naționale austriece în temeiul cărora, chiar în lipsa relevanței pentru soluționarea litigiului, chiar și în cazul unor proceduri de atribuire puse în aplicare în mod netransparent, înainte de a se pronunța în privința unei cereri de măsuri provizorii prin care se urmărește împiedicarea altor achiziții ale autorității contractante, instanța judecătorească trebuie să identifice natura procedurii de atribuire și valoarea (estimată) a contractului, precum și toate deciziile supuse căilor de atac distincte care au fost sau care urmează a fi formulate, din anumite proceduri de atribuire, respectiv, în orice caz, loturile dintr-o anumită procedură de atribuire, pentru a adopta ulterior, în orice caz, prin președintele camerei competente a instanței, o ordonanță de recalculare a taxelor, iar în cazul neplății taxelor, înainte de a respinge cererea de adoptare a unor măsuri provizorii sau cel târziu odată cu respingerea cererii pentru neplata taxelor, să oblige reclamanta, prin intermediul instanței judiciare competente pentru calea de atac, sub sancțiunea pierderii dreptului, la plata taxei aplicabile procedurii?

5. Principiul echivalenței trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că conferă particularilor drepturi subiective împotriva statului membru și se opune aplicării dispozițiilor naționale austriece potrivit cărora, în cazul neachitării taxelor forfetare aplicabile unei cereri de adoptare a unei ordonanțe de măsuri provizorii în sensul Directivei 89/665 în versiunea în vigoare, numai un complet de judecată al unei instanțe administrative, în calitate de organ jurisdicțional, (mai) poate impune taxe forfetare (cu reducerea, astfel rezultată, a posibilităților persoanei obligate la plata taxelor de a formula o cale de atac), în condițiile în care, în alte cauze în materie civilă, dacă nu sunt achitate, taxele aplicabile acțiunilor în instanță, cererilor de măsuri provizorii și recursurilor sunt impuse printr-o decizie în temeiul Gerichtliches Einbringungsgesetz (Legea privind introducerea acțiunilor în instanță), iar în dreptul administrativ, taxele aplicabile căilor de atac în cazul unor acțiuni în fața unui Verwaltungsgericht (Tribunal Administrativ), respectiv în fața Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională), respectiv taxele aplicabile recursurilor în anulare în cazul recursurilor în anulare în fața Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă), dacă nu sunt achitate, sunt impuse, în mod normal, prin decizia unei autorități fiscale (și anume, decizia de impunere a taxelor) împotriva căreia poate fi formulată întotdeauna o cale de atac în fața unui Verwaltungsgericht (Tribunal Administrativ), iar ulterior poate fi formulat un recurs în anulare la Verfassungsgerichtshof (Curtea Administrativă) sau o acțiune la Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională)?
6. Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că încheierea unui acord-cadru cu un singur operator economic în sensul articolului 33 alineatul (3) din Directiva 2014/24 este încheierea unui contract în sensul articolului 2a alineatul (2) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23?
 - 6.1. Sintagma „contractele bazate pe respectivul acord-cadru”, care figurează la articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/24, trebuie interpretată în sensul că există un contract bazat pe acordul-cadru atunci când autoritatea contractantă atribuie un contract unic întemeindu-se în mod expres pe acordul-cadru încheiat? Sau fragmentul menționat anterior, „contractele bazate pe respectivul acord-cadru”, trebuie interpretat în sensul că, atunci când volumul global prevăzut de acordul-cadru în sensul punctului 64 din Hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție în cauza C-216/17 (*) este deja epuizat, nu mai există niciun contract care să fie bazat pe acordul-cadru încheiat inițial?
7. Dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că se opune aplicării unei dispoziții în temeiul căreia, în procedura de adoptare a unor măsuri provizorii, autoritatea contractantă menționată în litigiul privind atribuirea trebuie să prezinte toate informațiile necesare și toate documentele necesare – sub sancțiunea unei hotărâri defavorabile în lipsă – atunci când organele de conducere sau angajații acestei autorități contractante, care trebuie să furnizeze aceste informații pentru autoritatea contractantă, se expun riscului de a se autoincrimina, eventual, prin furnizarea informațiilor sau prin prezentarea documentelor?
8. Cerința referitoare la faptul că *deciziile autorităților contractante trebuie să poată face obiectul unei proceduri de contestare mai ales cât mai rapide posibil*, prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, trebuie interpretată, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, luând în considerare, în plus, dreptul la o cale de atac efectivă, prevăzut la articolul 47 din cartă, în sensul că aceste dispoziții conferă drepturi subiective și se opun aplicării dispozițiilor naționale în temeiul cărora revine justițiabilului care a formulat cererea de măsuri provizorii obligația de a menționa, în cererea sa de adoptare a unei ordonanțe de măsuri provizorii, procedura concretă de atribuire și decizia concretă a autorității contractante, chiar dacă, în procedura de atribuire fără publicitate prealabilă, acest reclamant nu va cunoaște în mod normal numărul procedurilor de atribuire netransparente puse în aplicare de autoritatea contractantă și numărul deciziilor de atribuire care au fost deja adoptate în procedurile de atribuire netransparente?
9. Cerința unui proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, prevăzută la articolul 47 din cartă, trebuie interpretată, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că această dispoziție conferă drepturi subiective și se opune aplicării unor dispoziții naționale în temeiul cărora revine justițiabilului care a formulat cererea de măsuri provizorii obligația de a indica, în cererea sa de adoptare a unei ordonanțe de măsuri provizorii, procedura concretă de atribuire și decizia concretă a autorității contractante, supusă unei căi de atac distincte și de asemenea atacată, chiar dacă, în procedura de atribuire, acest reclamant nu poate cunoaște în mod normal, în lipsa publicității prealabile, care este numărul de proceduri de atribuire netransparente puse în aplicare de autoritatea contractantă și care este numărul de decizii de atribuire care au fost deja adoptate în procedurile de atribuire netransparente?

- 10) Cerința unui proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, prevăzută la articolul 47 din cartă, trebuie interpretată, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că această dispoziție conferă drepturi subiective și se opune aplicării unor dispoziții naționale în temeiul cărora revine justițiabilului care a formulat cererea de măsuri provizorii obligația de a plăti taxe forfetare într-un quantum pe care nu îl poate anticipa, întrucât, în cadrul unei proceduri de atribuire care nu este transparentă, reclamantul nu poate cunoaște, în mod normal, în lipsa publicității prealabile, dacă autoritatea contractantă a pus în aplicare proceduri netransparente și, în orice caz, nu poate cunoaște care este numărul acestora, care este valoarea estimată a fiecărui contract și care este numărul deciziilor de atribuire supuse unei căi de atac distincte care au fost deja adoptate în procedurile de atribuire netransparente?

- (¹) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol.1 p. 237)
- (²) Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO 2014, L 94, p. 1).
- (³) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1)
- (⁴) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).
- (⁵) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2012, C 326, p. 391)
- (⁶) Hotărârea Curții din 19 decembrie 2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust et Coopservice, ECLI:EU:C:2018:1034.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Austria) la 28 aprilie 2021 –
EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH**

(Cauza C-275/21)

(2021/C 320/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Pârâte: Republik Österreich, Bundesbeschaffung GmbH

Întrebările preliminare

1. O cale de atac în fața Bundesverwaltungsgericht care este formulată ca urmare a transpunerii Directivei 89/665/CEE (¹) astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23/UE (²) constituie un litigiu în materie civilă și comercială în sensul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 (³)? O astfel de cale de atac în sensul întrebării formulate anterior constituie, cel puțin, o cauză în materie civilă în sensul articolului 81 alineatul (1) TFUE?
2. Principiul echivalenței trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, în sensul că conferă particularilor drepturi subiective împotriva statului membru și se opune aplicării unor dispoziții naționale austriece în temeiul cărora, înainte de a se pronunța asupra unei căi de atac care trebuie să vizeze anularea unei decizii a unei autorități publice contractante, supuse unei căi de atac distincte, instanța trebuie să identifice natura procedurii de atribuire și valoarea (estimată) a contractului, precum și toate deciziile atacate separat din anumite proceduri de atribuire, precum și, în orice caz, loturile dintr-o anumită procedură de atribuire, pentru a adopta ulterior, în orice caz, prin președintele camerei competente a instanței, o ordonanță de recalculare a taxei, iar în cazul neplății taxelor, înainte de a respinge calea de atac sau cel târziu odată cu respingerea căii de atac pentru neplata taxei, să impună, prin intermediul instanței judiciare competente pentru calea de atac, sub sancțiunea pierderii dreptului, plata taxei aplicabile

procedurii, în condițiile în care, în cauzele în materie civilă din Austria, precum, de exemplu, acțiunile în despăgubire sau acțiunile în încetare pentru încălcarea dreptului concurenței, neîncasarea taxelor nu împiedică pronunțarea asupra acțiunii, indiferent de taxele datorate pentru introducerea acțiunii, oricare ar fi cuantumul acestora, și, de asemenea, prin comparație, în Austria, neplata taxei de apel în cazul apelurilor împotriva unor decizii în materie administrativă sau a taxei de apel sau recurs în fața Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională) sau a Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă) introduse împotriva hotărârilor pronunțate de instanțele administrative nu determină respingerea căii de atac pentru neplata taxei?

- 2.1 Principiul echivalenței trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, în sensul că se opune aplicării dispozițiilor naționale austriece potrivit cărora, înainte de a se pronunța asupra unei cereri de măsuri provizorii precum cea prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/665 astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, președintele completului format dintr-un judecător unic, în cazul insuficienței plății taxei forfetare, trebuie să adopte o ordonanță de recalculare a taxei, acest judecător unic fiind obligat să respingă cererea de măsuri provizorii pentru neplata taxei, în condițiile în care, în Austria, în alte cauze în materie civilă, potrivit Gerichtsgebührengesetz (Legea privind taxele judiciare), pentru o cerere de măsuri provizorii introdusă odată cu acțiunea, nu se plătesc taxe judiciare forfetare suplimentare, iar pentru cererile de admitere a efectului suspensiv care sunt introduse împreună cu o acțiune în contencios administrativ la Verwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ), împreună cu un recurs în anulare la Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă) sau împreună cu un recurs la Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională) și au, din punct de vedere funcțional, același obiectiv de protecție jurisdicțională precum o cerere de măsuri provizorii, respectiv un obiectiv de protecție jurisdicțională similar, nu se plătesc taxe separate?
3. Cerința prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, referitoare la faptul că deciziile autorităților contractante trebuie să poată face obiectul unei proceduri de contestare mai ales cât mai rapide posibil, trebuie să fie interpretată, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că această cerință de celeritate conferă un drept subiectiv la o cale de atac rapidă și se opune aplicării dispozițiilor naționale austriece în temeiul cărora, chiar și în cazul unor proceduri de atribuire efectuate netransparent, înainte de a se pronunța asupra unei căi de atac care trebuie să vizeze anularea unei decizii a unei autorități publice contractante, supuse unei căi de atac distincte, instanța trebuie să identifice natura procedurii de atribuire și valoarea (estimată) a contractului, precum și toate deciziile atacate separat în anumite proceduri de atribuire, precum și, în orice caz, loturile dintr-o anumită procedură de atribuire, pentru a adopta ulterior, în orice caz, prin președintele camerei competente a instanței, o ordonanță de recalculare a taxei, iar dacă nu se achită taxa, înainte de a respinge calea de atac sau cel târziu odată cu respingerea căii de atac pentru neplata taxei, să impună, prin intermediul instanței judiciare competente pentru calea de atac, sub sancțiunea pierderii dreptului, plata taxei aplicabile procedurii?
4. Dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale ⁽⁴⁾ trebuie interpretat, ținând seama de cerința transparenței prevăzută la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE ⁽⁵⁾ și de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că se opune aplicării unor dispoziții naționale austriece potrivit cărora, chiar și în cazul unor proceduri de atribuire puse în aplicare în mod netransparent, înainte de a se pronunța asupra unei căi de atac care trebuie să vizeze anularea unei decizii a unei autorități publice contractante, supuse unei căi de atac distincte, prin care se urmărește împiedicarea altor achiziții ale autorității contractante, instanța judecătorească trebuie să identifice natura procedurii de atribuire și valoarea (estimată) a contractului, precum și toate deciziile atacate pe cale separată, care au fost sau care urmează a fi formulate, în anumite proceduri de atribuire, respectiv, în orice caz, loturile dintr-o anumită procedură de atribuire, pentru a adopta ulterior, în orice caz, prin președintele camerei competente a instanței, o ordonanță de recalculare a taxei, iar dacă nu se achită taxa, înainte de a respinge calea de atac sau cel târziu odată cu respingerea acesteia pentru neplata taxei, să impună, prin intermediul instanței judiciare competente pentru calea de atac, sub sancțiunea pierderii dreptului, plata taxei aplicabile procedurii?
5. Ținând seama de celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, principiul echivalenței trebuie interpretat în sensul că conferă particularilor drepturi subiective împotriva statului membru și se opune aplicării unor dispoziții naționale austriece potrivit cărora, în cazul neachitării taxelor forfetare aplicabile unei acțiuni în justiție în reexaminarea deciziilor autorității contractante în sensul Directivei 89/665 în versiunea în vigoare (sau, în orice caz, a unei acțiuni în justiție în

constarea nelegalității în legătură cu atribuirea unui contract în vederea obținerii de despăgubiri), numai un complet de judecată al unei instanțe administrative, în calitate de organ jurisdicțional, (mai) poate impune taxe forfetare neplătite, dar datorate (cu reducerea, astfel, a posibilităților persoanei obligate la plata taxelor de a formula o cale de atac), în condițiile în care, în alte cauze în materie civilă, dacă nu se achită, taxele aplicabile acțiunilor în instanță și recursurilor sunt impuse printr-o decizie în temeiul Gerichtliches Einbringungsgesetz (Legea privind introducerea acțiunilor în instanță), iar în dreptul administrativ, taxele aplicabile acțiunilor în fața unui Verwaltungsgericht (Tribunal Administrativ), respectiv în fața Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională), respectiv taxele aplicabile recursurilor în anulare în cazul recursurilor în anulare în fața Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă), dacă nu se achită, sunt impuse, în mod normal, prin decizia unei autorități fiscale (și anume, decizia de impunere a taxelor) împotriva căreia poate fi formulată întotdeauna o cale de atac în fața unui Verwaltungsgericht (Tribunal Administrativ), iar ulterior poate fi formulat un recurs în anulare la Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă) sau o acțiune la Verfassungsgerichtshof (Curtea Constituțională)?

6. Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, trebuie interpretat, în conformitate cu celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, în sensul că încheierea unui acord-cadru cu un singur operator economic, în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/24, constituie încheierea unui contract în conformitate cu articolul 2a alineatul (2) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, și că, prin urmare, decizia autorității contractante prin care fiecare operator economic trebuie să încheie acest acord-cadru în temeiul articolului 33 alineatul (3) din Directiva 2014/24 constituie o decizie de atribuire prevăzută la articolul 2a alineatul (1) din Directiva 89/665 astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23?
- 6.1. Sintagma „contractele bazate pe respectivul acord-cadru”, care figurează la articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/24, trebuie interpretată în sensul că există un contract bazat pe acordul-cadru atunci când autoritatea contractantă atribuie un contract unic întemeindu-se în mod expres pe acordul-cadru încheiat? Sau fragmentul menționat anterior, „contractele bazate pe respectivul acord-cadru”, trebuie interpretat în sensul că, atunci când volumul global prevăzut de acordul-cadru în sensul punctului 64 din Hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție în cauza C-216/17 ⁽⁶⁾ este deja epuizat, nu mai există niciun contract care să fie bazat pe acordul-cadru încheiat inițial?
- 6.2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 6.1.:

Articolele 4 și 5 din Directiva 2014/24 trebuie interpretate, având în vedere celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, în sensul că valoarea estimată a unui anumit contract bazat pe acordul-cadru reprezintă întotdeauna valoarea estimată a contractului menționat la articolul 5 alineatul (5) din Directiva 2014/24? Sau valoarea estimată a contractului, în sensul articolului 4 din această directivă, în cazul unui anumit contract încheiat în temeiul unui acord-cadru, este valoarea contractului care rezultă potrivit articolului 5 din această directivă pentru a determina valoarea estimată a contractului pentru fiecare contract de achiziții publice de bunuri întemeiat pe acordul-cadru?

7. Dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (2012/C 326/02, Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 326/391) trebuie interpretat, ținând seama de celelalte dispoziții ale dreptului Uniunii, în sensul că se opune aplicării unei dispoziții în temeiul căreia autoritatea contractantă menționată în litigiul privind atribuirea trebuie să prezinte toate informațiile necesare și toate documentele necesare – sub sancțiunea pronunțării unei hotărâri defavorabile în lipsă – atunci când organele de conducere sau angajații acestei autorități contractante, care trebuie să furnizeze aceste informații pentru autoritatea contractantă, se expun riscului de a se autoincrimina, eventual, prin furnizarea informațiilor sau prin prezentarea documentelor?
8. Cerința referitoare la faptul că deciziile autorităților contractante trebuie să poată face obiectul unei proceduri de contestare mai ales cât mai rapide posibil, prevăzută la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, trebuie să fie interpretată, având în vedere, în plus, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, prevăzut la articolul 47 din cartă, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că aceste dispoziții conferă drepturi subiective și se opun aplicării dispozițiilor naționale în temeiul cărora revine justițiabilului care a formulat calea de atac obligația de a indica, în cererea introductivă, procedura concretă de atribuire și decizia concretă a autorității contractante, chiar dacă, în procedura de atribuire fără publicitate prealabilă, acest reclamant nu va cunoaște în mod normal dacă autoritatea contractantă a pus în aplicare proceduri de atribuire directă în temeiul dreptului național, netransparente pentru reclamant, sau proceduri de negociere fără publicitate prealabilă, netransparente pentru reclamant, sau dacă au fost puse în aplicare una sau mai multe proceduri de atribuire, cu una sau mai multe decizii supuse căilor de atac?

9. Cerința unui proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, prevăzută la articolul 47 din cartă, trebuie interpretată, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că această dispoziție conferă drepturi subiective și se opune aplicării dispozițiilor naționale în temeiul cărora revine justițiabilului care a formulat calea de atac sarcina de a indica, în cererea introductivă, procedura concretă de atribuire și decizia concretă a autorității contractante, supusă unei căi de atac distincte, chiar dacă, în procedura de atribuire fără publicitate prealabilă, acest reclamant nu va cunoaște în mod normal dacă autoritatea contractantă a pus în aplicare proceduri de atribuire directă în temeiul dreptului național, netransparente pentru reclamant, sau proceduri de negociere fără publicitate prealabilă, netransparente pentru reclamant, sau dacă au fost puse în aplicare una sau mai multe proceduri de atribuire, cu una sau mai multe decizii supuse căilor de atac?
10. Cerința unui proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, prevăzută la articolul 47 din cartă, trebuie interpretată, ținând seama de celelalte dispoziții din dreptul Uniunii, în sensul că această dispoziție conferă drepturi subiective și se opune aplicării dispozițiilor naționale în temeiul cărora revine justițiabilului care a formulat calea de atac sarcina de a plăti taxe forfetare într-un quantum pe care nu îl poate anticipa la momentul introducerii cererii, întrucât, în cazul unei proceduri de atribuire netransparente pentru reclamant, fără publicitate prealabilă, acesta nu poate cunoaște în mod normal dacă autoritatea contractantă a pus în aplicare proceduri de atribuire directă în temeiul dreptului național sau proceduri de negociere netransparente, fără publicitate prealabilă și la cât se ridică valoarea estimată a contractului în cazul unei proceduri de negociere puse în aplicare eventual fără publicitate prealabilă, respectiv câte decizii supuse căilor de atac distincte au fost deja adoptate?

- (¹) Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol.1 p. 237)
- (²) Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO 2014, L 94, p. 1).
- (³) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).
- (⁴) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (JO 2012, C 326, p. 391)
- (⁵) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).
- (⁶) Hotărârea Curții din 19 decembrie 2018, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato – Antitrust et Coopservice, ECLI:EU:C:2018:1034.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 5 mai 2021 – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)/Canal + Luxembourg Sàrl

(Cauza C-290/21)

(2021/C 320/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger regGenmbH (AKM)

Pârâtă: Canal+ Luxembourg Sàrl

Celelalte părți: Tele 5 TM-TV GmbH, Österreichische Rundfunksender GmbH & Co. KG, Seven.One Entertainment Group GmbH, ProsiebenSat 1 PULS 4 GmbH

Întrebările preliminare

1) Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Directiva 93/83/CEE Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că nu doar organismul de radiodifuziune sau televiziune, ci și un furnizor de pachete prin satelit care participă la actul de difuzare indivizibil și unitar efectuează un act de utilizare, eventual supus autorizării, doar într-un stat în care, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, semnalele purtătoare de programe sunt introduse într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ, cu consecința că participarea furnizorului de pachete prin satelit la actul de difuzare nu este susceptibilă să aducă atingere drepturilor de autor în statul de recepție?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Noțiunea de „comunicare publică” prevăzută la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (c) din Directiva 93/83, precum și la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽²⁾ trebuie interpretată în sensul că furnizorul de pachete prin satelit participant în calitate de actor suplimentar care, în timpul unei comunicări publice prin satelit, grupează într-un pachet, potrivit concepției sale, mai multe semnale criptate de înaltă definiție de programe de televiziune cu acces liber și cu plată ale diferitor organisme de televiziune și pune la dispoziție contra cost clienților săi produsul audiovizual autonom astfel creat, necesită o autorizare separată din partea titularului drepturilor în cauză inclusiv în privința conținuturilor protejate din cadrul programelor de televiziune cu acces liber cuprinse în pachetul de programe, deși, în această privință, furnizorul respectiv oferă în orice caz acces clienților săi la asemenea opere care sunt deja accesibile în zona de difuzare în mod liber pentru orice persoană, chiar dacă la o definiție standard inferioară?

⁽¹⁾ JO 1993, L 248, p. 15, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 134.

⁽²⁾ JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 12 mai 2021 –
UI/Österreichische Post AG**

(Cauza C-300/21)

(2021/C 320/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurrent: UI

Intimată: Österreichische Post AG

Întrebările preliminare

- 1) Acordarea de despăgubiri în temeiul articolului 82 din Regulamentul (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ (RGPD) impune, pe lângă încălcarea dispozițiilor RGPD, de asemenea ca reclamantul să fi suferit un prejudiciu sau pentru acordarea despăgubirii este suficientă încălcarea dispozițiilor RGPD ca atare?
- 2) Pe lângă principiile efectivității și echivalenței, pentru stabilirea cuantumului despăgubirii există și alte dispoziții ale dreptului Uniunii?

- 3) Este compatibilă cu dreptul Uniunii opinia potrivit căreia recunoașterea unui prejudiciu moral este condiționată de existența unei consecințe sau a unei urmări a încălcării unui drept care are cel puțin o anumită pondere ce depășește neplăcerile cauzate de încălcare?

(¹) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO 2016, L 119, p. 1).

**Recurs introdus la 17 mai 2021 de Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS împotriva
Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 5 martie 2021 în cauza T-885/19, Aquind și
alții/Comisia**

(Cauza C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (reprezentanți: S. Goldberg, E. White, C. Davis, solicitors)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate;
- declararea cererii în primă instanță ca întemeiată și anularea Regulamentului delegat (UE) 2020/389 al Comisiei (¹), în măsura în care se aplică recurentelor, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente atât procedurii de recurs, cât și procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurentele susțin că Regulamentul delegat (UE) 2020/389 al Comisiei ar fi trebuit să fie considerat un act definitiv la data la care a fost adoptat, iar nu la data intrării sale în vigoare, care era condiționată de lipsa unor obiecții din partea Parlamentului sau a Consiliului. Cu acest titlu, regulamentul menționat era supus căilor de atac chiar înainte de data publicării sale. Recurentele consideră, prin urmare, că Tribunalul a aplicat în mod greșit jurisprudența Curții referitoare la actele care nu sunt supuse căilor de atac.

(¹) Regulamentul delegat (UE) 2020/389 al Comisiei din 31 octombrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista proiectelor de interes comun a Uniunii (JO 2020, L 74, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 18 mai 2021 –
CM/TimePartner Personalmanagement GmbH**

(Cauza C-311/21)

(2021/C 320/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă, apelantă și recurentă: CM

Pârâtă, intimată în apel și în recurs: TimePartner Personalmanagement GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Cum se definește noțiunea de „protecție generală a lucrătorilor temporari” prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2008/104/CE (*) a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară și, în special, cuprinde ea mai mult decât ceea ce dreptul național și dreptul Uniunii prevăd în mod imperativ în materie de protecție pentru toți lucrătorii?
- 2) Care sunt condițiile și criteriile care trebuie îndeplinite pentru a se considera că dispozițiile – dintr-o convenție colectivă – privind condițiile de muncă și de angajare a lucrătorilor temporari, care derogă de la principiul egalității de tratament prevăzut la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2008/104/CE, au fost adoptate cu respectarea protecției generale a lucrătorilor temporari?
 - a) Examinarea respectării protecției generale este legată – în mod abstract – de condițiile de muncă a lucrătorilor temporari care intră în domeniul de aplicare al unei astfel de convenții colective sau se impune efectuarea unei analize comparative și evaluative între condițiile de muncă prevăzute de convenția colectivă și cele existente în întreprinderea în care lucrătorii temporari desfășoară misiunea de muncă temporară (întreprinderea utilizatoare)?
 - b) În cazul unei derogări de la principiul egalității de tratament în ceea ce privește remunerația, respectarea protecției generale prevăzute la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2008/104/CE impune existența unui raport de muncă pe durată nedeterminată între agentul de muncă temporară și lucrătorul temporar?
- 3) Condițiile și criteriile de respectare a protecției generale a lucrătorilor temporari în sensul articolului 5 alineatul (3) din Directiva 2008/104/CE sunt impuse partenerilor sociali de către legiuitorul național atunci când acesta le dă posibilitatea de a încheia convenții colective care conțin dispoziții care derogă de la cerința egalității de tratament în ceea ce privește condițiile de muncă și de angajare a lucrătorilor temporari, iar sistemul național de negociere colectivă prevede cerințe care permit să se aștepte un echilibru rezonabil al intereselor între părțile la convenția colectivă (așa-numita garanție de validitate a convențiilor colective)?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare:
 - a) Respectarea protecției globale a lucrătorilor temporari în sensul articolului 5 alineatul (3) din Directiva 2008/104/CE este asigurată prin reglementări legislative care, precum versiunea aplicabilă începând de la 1 aprilie 2017 a Arbeitnehmerüberlassungsgesetz [Legea privind punerea la dispoziție de forță de muncă], prevăd un salariu minim pentru lucrătorii temporari, o durată maximă a prestării de muncă temporară la același utilizator, o limitare în timp a derogării de la principiul egalității de tratament în ceea ce privește remunerația, inaplicabilitatea unei dispoziții prevăzute de convenția colectivă care derogă de la principiul egalității de tratament pentru lucrătorii temporari care, în cursul celor șase luni anterioare punerii la dispoziția unui utilizator, au părăsit întreprinderea acestuia sau pe cea a unui angajator care formează împreună cu utilizatorul un grup în sensul articolului 18 din Aktiengesetz [Legea privind societățile pe acțiuni], precum și obligația utilizatorului de a acorda lucrătorului temporar acces la instituțiile sau la serviciile colective (cum ar fi, în special, serviciile de îngrijire a copiilor, cantina colectivă și mijloacele de transport), în principiu, în aceleași condiții precum cele aplicabile lucrătorilor permanenți?
 - b) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

Acest lucru este valabil și atunci când, în reglementări legislative corespunzătoare precum versiunea aplicabilă până la 31 martie 2017 a Arbeitnehmerüberlassungsgesetz [Legea privind punerea la dispoziție de forță de muncă], nu este prevăzută o limitare în timp a derogării de la principiul egalității de tratament în ceea ce privește remunerația, iar cerința potrivit căreia punerea la dispoziție poate fi doar „temporară” nu este concretizată sub aspectul duratei?
- 5) În cazul unui răspuns negativ la a treia întrebare:

În cazul dispozițiilor care derogă de la principiul egalității de tratament în ceea ce privește condițiile de muncă și de angajare a lucrătorilor temporari prevăzute de convențiile colective în conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2008/104/CE, instanțele naționale pot examina fără restricții aceste convenții colective pentru a stabili dacă

derogările au fost efectuate cu respectarea protecției globale a lucrătorilor temporari sau articolul 28 din Carta drepturilor fundamentale [a Uniunii Europene] și/sau mențiunea referitoare la „autonomia partenerilor sociali” din considerentul (19) al Directivei 2008/104/CE impun, în ceea ce privește respectarea protecției generale a lucrătorilor temporari, să se acorde părților la convenția colectivă o marjă de apreciere supusă numai unui controlul jurisdicțional limitat și, în caz afirmativ, care este întinderea acestei marje de apreciere?

(¹) Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind munca prin agent de muncă temporară (JO 2008, L 327, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Belgia) la 21 mai 2021 – Monument Vandekerckhove NV/Stad Gent, interveniente: Denys NV, Aelterman BVBA

(Cauza C-316/21)

(2021/C 320/27)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Monument Vandekerckhove NV

Pârât: Stad Gent

Interveniente: Denys NV, Aelterman BVBA

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 63 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2014/24/UE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 „privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE”, privit individual și coroborat cu domeniul de aplicare al principiilor dreptului comunitar, și anume principiile egalității, nediscriminării și transparenței în materie de contracte de achiziții publice, trebuie interpretat în sensul că autoritatea contractantă, în cazul în care constată că o entitate pe a cărei capacitate se bazează un operator economic nu îndeplinește criteriile de selecție, este obligată să solicite operatorului economic înlocuirea acelei entități sau dispune de posibilitatea de a solicita această înlocuire dacă operatorul economic dorește să fie selectat?
- 2) Există împrejurări în care autoritatea contractantă, în temeiul principiilor egalității, nediscriminării și transparenței, și în funcție de desfășurarea procedurii de atribuire, nu (mai) trebuie sau nu (mai) poate solicita efectuarea înlocuirii?

(¹) JO 2014, L 94, p. 65.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 25 mai 2021 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/B.

(Cauza C-323/21)

(2021/C 320/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Intimat: B.

Întrebările preliminare

- 1) a) Noțiunea de „stat membru solicitant” în sensul articolului 29 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180 ⁽¹⁾) trebuie interpretată în sensul că prin ea se înțelege statul membru (în speță al treilea stat membru, și anume Țările de Jos) care a adresat ultimul unui alt stat membru o cerere de reprimire sau de preluare?
- b) În cazul unui răspuns negativ: împrejurarea că anterior s-a încheiat un acord privind cererile de preluare între două state membre (în speță Germania și Italia) are efecte asupra obligațiilor juridice ale celui de-al treilea stat membru (în speță Țările de Jos), în temeiul Regulamentului Dublin, față de străin sau față de statele membre implicate în acordul privind cererile de preluare menționat anterior, și, în caz afirmativ, care sunt aceste efecte?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013, citit din perspectiva considerentului (19) al acestui regulament, trebuie interpretat în sensul că se opune ca un solicitant de protecție internațională să susțină cu succes, în cadrul unei căi de atac împotriva unei decizii de transfer, că acest transfer nu poate avea loc deoarece termenul pentru un transfer convenit anterior între două state membre (în speță Germania și Italia) a expirat?

⁽¹⁾ p. 31.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 25 mai 2021 –
Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/F.**

(Cauza C-324/21)

(2021/C 320/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Intimat: F.

Întrebarea preliminară

Articolul 29 din Regulamentul (CE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180 ⁽¹⁾) trebuie interpretat în sensul că un termen de transfer care a început să curgă, prevăzut la articolul 29 alineatele (1) și (2), va începe să curgă din nou la momentul în care străinul, după ce a împiedicat transferul de către un stat membru prin sustragerea de la procedură, depune o nouă cerere de protecție internațională într-un alt stat membru (în speță al treilea)?

⁽¹⁾ p.31.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 25 mai 2021 –
K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Cauza C-325/21)

(2021/C 320/30)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelant: K.

Intimat: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 29 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180 ⁽¹⁾) trebuie interpretat în sensul că un termen de transfer care a început să curgă, prevăzut la articolul 29 alineatele (1) și (2), va începe să curgă din nou la momentul în care străinul, după ce a împiedicat transferul de către un stat membru prin sustragerea de la procedură, depune o nouă cerere de protecție internațională într-un alt stat membru (în speță al treilea)?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013, citit din perspectiva considerentului (19) al acestui regulament, trebuie interpretat în sensul că se opune ca un solicitant de protecție internațională să susțină cu succes, în cadrul unei căi de atac împotriva unei decizii de transfer, că acest transfer nu poate avea loc deoarece termenul pentru un transfer convenit anterior între două state membre (în speță Franța și Austria) a expirat, cu consecința că termenul în care Țările de Jos pot efectua transferul a expirat?

⁽¹⁾ P.31.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 2 iunie 2021 –
PV/Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”**

(Cauza C-343/21)

(2021/C 320/31)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurent: PV

Intimat: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea articolului 45 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1974/2006 ⁽¹⁾ de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 permite să se considere că, într-o situație precum cea din speță, există o „comasare a exploatației” sau o „măsură de amenajare” în urma căreia beneficiarul se găsește în imposibilitatea să își onoreze angajamentele luate?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în lipsa adoptării de către statul membru a dispozițiilor necesare pentru a adapta obligațiile beneficiarului la noua situație a exploatației, există motiv să nu se solicite rambursarea fondurilor pentru perioada în care obligația a fost îndeplinită?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, cum trebuie interpretat, ținând seama de faptele constatate în procedura principală, articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 ⁽²⁾ al Consiliului din 19 ianuarie 2009 și care este natura termenului prevăzut la articolul 75 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 ⁽³⁾ al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1974/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltarea rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO 2006, L 368, p. 15, Ediție specială, 03/vol. 80, p. 133).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO 2009, L 30, p. 16).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO 2009, L 316, p. 65)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 28 mai 2021 – A1 și A2/I

(Cauza C-352/21)

(2021/C 320/32)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Recurenți: A1 și A2

Intimat: I

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul (5) din Regulamentul Bruxelles I ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 16 alineatul (5) din cuprinsul său trebuie interpretat în sensul că asigurarea corpului navei pentru ambarcațiunile de agrement care nu sunt utilizate în scopuri comerciale intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 16 alineatul (5) din acest regulament și, prin urmare, constituie un contract de asigurare care conține un acord de alegere a forului care se abate de la norma prevăzută la articolul 11 din regulamentul respectiv și care este valid potrivit articolului 15 alineatul (5) din același regulament?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Bamberg (Germania) la 11 iunie 2021 –
Procedură penală privind pe MR**

(Cauza C-365/21)

(2021/C 320/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Bamberg

Partea din procedura principală

MR

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 55 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen (denumită în continuare „CAAS”) ⁽¹⁾ este compatibil cu articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și încă aplicabil în măsura în care, în privința principiului *ne bis in idem*, admite excepția potrivit căreia la ratificarea, acceptarea sau aprobarea acestei convenții, o parte contractantă poate să declare că nu se află sub obligația impusă la articolul 54 din CAAS atunci când faptele la care se referă hotărârea judecătorească străină constituie o infracțiune la adresa securității naționale sau a altor interese tot atât de importante ale părții contractante respective?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolele 54 și 55 din CAAS și articolele 50 și 52 din cartă se opun ca declarația efectuată de Republica Federală Germania la ratificarea CAAS în legătură cu articolul 129 din StGB [Strafgesetzbuch (Codul penal)] (Bundesgesetzblatt 1994 II, p. 631) să fie interpretată de instanțele germane în sensul că declarația vizează de asemenea grupurile infracționale organizate – precum cel în discuție în speță – care săvârșesc exclusiv infracțiuni contra patrimoniului și care nu urmăresc, în plus, obiective politice, ideologice, religioase sau filozofice și nici să exercite o influență neloială asupra politicii, mass-mediei, administrației publice, justiției sau economiei?

⁽¹⁾ Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 183).

**Recurs introdus la 24 iunie 2021 de Banca Centrală Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a doua) din 14 aprilie 2021 în cauza T-504/19, Crédit lyonnais/BCE**

(Cauza C-389/21 P)

(2021/C 320/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: C. Zilioli, R. Ugena, M. Ioannidis, F. Bonnard, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Crédit lyonnais

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate;
- Obligarea Crédit lyonnais la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

BCE susține că hotărârea atacată trebuie anulată pentru motivul că Tribunalul ar fi:

- depășit limitele controlului jurisdicțional, substituind aprecierea BCE privind elementele economice complexe cu propria apreciere, încălcând standardul stabilit de instanța Uniunii în materie;
- încălcat obligația de motivare, nepermițând BCE să înțeleagă prin ce aprecierea sa privind dubla garanție de stat acordată în cadrul economisirii reglementate putea fi viciată de eroare;
- denaturat elementele care i-au fost prezentate în cursul litigiului, dând o interpretare vădit eronată atât deciziei atacate în primă instanță (decizia ECB-SSM-2019-FRCAG-39 din 3 mai 2019), cât și metodologiei aplicate de BCE și în lumina căreia a fost examinată cererea de scutire prezentată de Crédit lyonnais;
- încălcat articolul 4 alineatul (1) punctul 94) din CRR ⁽¹⁾ prin adăugarea la definiția riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier a unor criterii care nu figurează în aceasta, și ar fi încălcat articolul 429 alineatul (14) din CRR privind scutirea de calculul efectului de levier al anumitor expuneri, lipsind BCE de autoritatea discreționară pe care i-o acordă acest articol.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO 2013, L 176, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul delegat (UE) 2015/62 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește indicatorul efectului de levier (JO 2015, L 11, p. 37).

**Ordonanța președintelui Curții din 19 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – B/ Finanzamt Österreich, fostă Finanzamt Wien 9/18/19**

(Cauza C-1/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/35)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 137, 27.4.2020.

**Ordonanța președintelui Camera a șasea a Curții din 20 mai 2021 – Vanda Pharmaceuticals
Ltd/Comisia europeană**

(Cauza C-115/20 P) ⁽¹⁾

(2021/C 320/36)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 137, 27.4.2020.

Ordonanța președintelui Curții din 11 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Portugalia) – NM, NR, BA, XN, FA/Sata Air Açores – Sociedade Açoriana de Transportes Aéreos, SA

(Cauza C-578/20) ⁽¹⁾

(2021/C 320/37)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – BZ/BCE

(Cauza T-554/16) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Personal al BCE – Cerere de recunoaștere a originii profesionale a unei boli – Articolele 6.3.11-6.3.13 din Normele aplicabile personalului BCE – Neregularitate procedurală – Lipsa unui raport de anchetă – Răspundere extracontractuală”)

(2021/C 320/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: BZ (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Carlini et F. Malfrère, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și pe articolul 50a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene având ca obiect, pe de o parte, anularea Deciziei BCE din 23 iulie 2014 prin care s-a închis procedura de recunoaștere a originii profesionale a bolii reclamantului și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor material și moral pe care reclamantul le-ar fi suferit din cauza acestei decizii.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Băncii Centrale Europene (BCE) din 23 iulie 2014 prin care s-a încheiat procedura de recunoaștere a originii profesionale a bolii lui BZ.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă BCEE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 279, 24.8.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-79/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – FD/Întreprinderea comună Fusion for Energy

(Cauza T-641/19) ⁽¹⁾

(„Funcție publică – Agenți temporari – Contract pe durată determinată – Decizie de nereînnoire – Hărțuire morală – Abuz de putere – Obligația de solitudine – Egalitate de tratament – Răspundere”)

(2021/C 320/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: FD (reprezentant: M. Casado García Hirschfeld, avocat)

Pârâtă: Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune (reprezentanți: R. Hanak și G. Poszler, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE prin care se urmărește, pe de o parte, anularea, în esență, a deciziei Întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune din 3 decembrie 2018 de a nu reînnoi contractul pe durată determinată al reclamantului și, pe de altă parte, repararea prejudiciilor materiale și morale pe care reclamantul pretinde că le-a suferit ca urmare a deciziei menționate, aferente unei strategii globale de hărțuire a cărui victimă se consideră acesta

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe FD la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 383, 11.11.2019.

Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – GW/Curtea de Conturi

(Cauza T-709/19) (¹)

(„Funcție publică – Funcționari – Funcționar atins de o invaliditate totală permanentă – Examen medical periodic – Modalități – Cerere de sesizare a comisiei de invaliditate – Refuz – Articolul 15 din anexa VIII la statut – Concluzia nr. 273/15 a Colegiului șefilor de administrație – Obligația de sollicitudine”)

(2021/C 320/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: GW (reprezentant: J. N. Louis, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi Europeană (reprezentant: C. Lesauvage, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea deciziei Curții de Conturi din 22 mai 2019 prin care se respinge cererea reclamantei de sesizare a comisiei de invaliditate

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Curții de Conturi Europene din 22 mai 2019 prin care se respinge cererea lui GW de sesizare a comisiei de invaliditate
- 2) Obligă Curtea de Conturi la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 413, 9.12.2019.

Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – GY/BCE**(Cauza T-746/19) ⁽¹⁾****(„Funcție publică – Personalul BCE – Remunerație – Alocatie pentru locuință – Modificarea regimului aplicabil – Respingerea cererii pentru anul 2019 – Excepție de nelegalitate – Egalitate de tratament – Lipsa unor măsuri tranzitorii”)**

(2021/C 320/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: GY (reprezentanți: L. Levi și A. Champetier, avocate)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: F. von Lindeiner și D. Nessaf, agenți, asistați de B. Wägenbaur, avocat)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și pe articolul 50a din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene având ca obiect anularea deciziei BCE din 28 ianuarie 2019 de a nu îi acorda lui GY alocația pentru anul 2019.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Băncii Centrale Europene (BCE) din 28 ianuarie 2019, în măsura în care se refuză acordarea alocației lui GY pentru anul 20219.
- 2) Obligă BCE la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 36, 3.2.2020.

Hotărârea Tribunalului din 30 iunie 2021 – Mélin/Parlamentul**(Cauza T-51/20) ⁽¹⁾****(„Drept instituțional – Norme privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților în Parlament – Indemnizație de asistență parlamentară – Recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit – Excepție de nelegalitate – Dreptul la apărare – Eroare de fapt”)**

(2021/C 320/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Joëlle Mélin (Aubagne, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: M. Ecker și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei secretarului general al Parlamentului din 17 decembrie 2019 privind recuperarea de la reclamantă a sumei de 130 339,35 euro plătite în mod necuvenit cu titlu de asistență parlamentară și a notei de debit aferente acesteia din 18 decembrie 2019

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) O condamnă pe doamna Joëlle Mélin la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 87, 16.3.2020.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 iunie 2021 – Portugalia/Comisia

(Cauza T-95/21 R)

[„Procedură de măsuri provizorii – Ajutoare de stat – Regim de ajutoare pus în aplicare de Portugalia în favoarea zonei libere Madeira – Aplicare a acestui regim de ajutoare cu încălcarea Deciziilor C(2007) 3037 final și C(2013) 4043 final ale Comisiei – Decizie prin care acest regim de ajutoare este declarat incompatibil cu piața internă și prin care se dispune recuperarea ajutoarelor – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței”]

(2021/C 320/43)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, L. Borrego, P. Barros da Costa, M. Marques și A. Soares de Freitas, agenți, asistați de M. Gorjão Henriques și A. Saavedra, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți P. Arenas și G. Braga da Cruz, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE având ca obiect măsuri provizorii vizând, pe de o parte, să se suspende punerea în aplicare a Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 referitoare la regimul de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pus în aplicare de Portugalia în favoarea zonei libere Madeira (ZFM) – Regimul III și, pe de altă parte, să fie obligată Comisia să nu publice această decizie în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene până la pronunțarea unei hotărâri în procedura principală.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 22 iunie 2021 – Polynt/ECHA

(Cauza T-207/21 R)

(„Măsuri provizorii – REACH – Substanța hexahidro 4 metilftalic anhidridă – Obligație de înregistrare – Evaluarea dosarelor – Analiză a propunerilor de testări – Obligație de furnizare a anumitor informații care necesită testări pe animale – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței”)

(2021/C 320/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Polynt SpA (Scanzorosciate, Italia) (reprezentanți: C. Mereu, P. Sellar și S. Abdel Qader, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (reprezentanți: M. Heikkilä, W. Broere și N. Knight, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE având ca obiect suspendarea punerii în executare a Deciziei A 015 2019 camerei de recurs a ECHA din 9 februarie 2021, care invită reclamanta să efectueze un studiu extins al toxicității pentru reproducere pe o generație (EOGRS) a substanței hexahidro 4 metilftalic anhidridă sau să acorde orice altă măsură provizorie care ar fi considerată adecvată.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 18 mai 2021 – eSlovensko/Comisia

(Cauza T-295/21)

(2021/C 320/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: eSlovensko (Lučenec, Slovacia) (reprezentant: B. Fridrich, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei, și anume, a actului juridic individual intitulat „Ordin de recuperare și notă de debit” emis de Comisia Europeană, DG Rețele de Comunicare, Conținut și Tehnologie, cu referința ARES(2021)1955613, la 18 martie 2021;
- trimiterea aplicațiilor financiare Comisiei Europene în vederea procedurii de audit și declararea costurilor relevante drept admisibile în conformitate cu acordul de grant „Slovak Safer Internet”, nr. SI-2010-SIC-1231002;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin care se solicită anularea deciziei pârâtei și a ordinului de recuperare cu referința ARES(2021)1955613 ca urmare a încălcării unei norme fundamentale de procedură, a tratatelor sau a oricărei norme de drept referitoare la aplicarea acestora sau ca urmare a săvârșirii unui abuz de putere, în special prin aprecierea juridică eronată a faptelor și a constatărilor (încălcarea dreptului la apărare, a dreptului la o bună administrare, încălcarea principiilor proporționalității, securității juridice, statului de drept, încrederii legitime și neretroactivității, aprecierea juridică eronată a faptelor și a constatărilor rezultate din procedura de audit 12-INFS-024 și din procedura de audit ulterioară 15-NR01-044).
2. Al doilea motiv, prin care se solicită obligarea pârâtei la plata cheltuielilor eligibile ale reclamantei în calitate de beneficiar inițial și de parte contractuală la acordul de grant nr. SI-2010-SIC-123002 – „Slovak Safer Internet”, în conformitate cu acordul de grant valabil și efectiv, întrucât pârâta are competență în materie de proiecte de implementare și transferuri financiare aferente unui contract valabil și efectiv încheiat între pârâtă și reclamantă.

3. Al treilea motiv, prin care se solicită obligarea pârâtei la rambursarea cheltuielilor de judecată. Având în vedere argumentele menționate mai sus și caracterul arbitrar al deciziei atacate, pârâta solicită rambursarea cheltuielilor aferente procedurii în fața Tribunalului, precum și a cheltuielilor aferente asistenței juridice efectuate în legătură cu această cerere.

Acțiune introdusă la 20 mai 2021 – SU/EIOPA

(Cauza T-296/21)

(2021/C 320/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SU (reprezentanți: L. Levi și M. Vandenbussche, avocați)

Pârâtă: Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 15 iulie 2020 de a nu prelungi contractul reclamantei;
- anularea raportului de evaluare a reclamantei pentru anul 2019;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei din 11 februarie 2021 de respingere a reclamației;
- repararea prejudiciului material al reclamantei, astfel cum este calculat în prezenta cerere introductivă;
- repararea prejudiciului moral al reclamantei, astfel cum este evaluat *ex aequo et bono* la 10 000 de euro;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive, care se întemeiază toate pe pretinsa nelegalitate a raportului de evaluare pentru anul 2019 și a deciziei de a nu prelungi contractul, însă pentru motive diferite după cum urmează.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că raportul de evaluare nu era finalizat în mod corespunzător, iar raportul privind prelungirea contractului (CRR) s-a bazat pe un raport de evaluare nefinalizat.
 - Reclamanta consideră că raportul de evaluare pentru anul 2019 este nelegal în măsura în care nu a fost finalizat în mod corespunzător printr-o decizie motivată a evaluatorului de apel. Ea consideră de asemenea că decizia de a nu prelungi contractul este nelegală în măsura în care s-a bazat pe un raport de evaluare pentru anul 2019 care nu era finalizat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului imparțialității, a articolului 11 din Statutul funcționarilor și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 - În conformitate cu repartizarea sarcinilor și a responsabilităților în cadrul EIOPA, directorul executiv a fost însărcinat să acționeze în calitate de evaluator de apel și de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă (AAIC) în acest caz, ceea ce nu asigură imparțialitatea nici a procedurii de evaluare pentru anul 2019, nici a deciziei de a nu prelungi contractul reclamantei.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat și a obligației de motivare, pe încălcarea articolului 25 din Statutul funcționarilor, a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 6 alineatele (7), (9) și (10) din Regulamentul de procedură al EIOPA privind prelungirea contractului.
- Reclamanta consideră astfel că dreptul său de a fi ascultată și obligația de motivare au fost încălcate în ceea ce privește atât decizia de a nu prelungi contractul, cât și evaluarea sa pentru anul 2019.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe lipsa unei aprecieri diligente a tuturor aspectelor cazului și pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, împreună cu încălcarea articolului 4 și a articolului 6 alineatul (5) din Regulamentul de procedură privind prelungirea contractului.
- În speță, evaluarea pârâtei este nelegală, întrucât este afectată de o eroare vădită de apreciere și de o încălcare a obligației de bună administrare, pentru două motive principale. În primul rând, reclamanta susține că pârâta nu a ținut seama în mod corespunzător de celelalte criterii menționate în articolul 4 din Regulamentul de procedură privind prelungirea contractului și în special de evaluările anterioare pozitive ale performanțelor reclamantei. În al doilea rând, motivele menționate de pârâtă în ceea ce privește performanțele reclamantei în anii 2019 și 2020 sunt vădit eronate și nefondate.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe discriminarea bazată pe sex și pe situația familială – încălcarea articolului 1d din Statutul funcționarilor și a articolelor 21 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- Reclamanta consideră că a suferit o discriminare, din cauza perioadelor de concediu și a programului său de lucru, și că decizia de a nu prelungi contractul său este afectată de o astfel de discriminare și constituie represalii.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de diligență.
- În conformitate cu obligația de diligență, administrația trebuie să țină seama nu numai de interesul serviciului, ci și de interesele membrului personalului. Reclamanta susține că nu s-a procedat astfel.

Acțiune introdusă la 30 mai 2021 – eSlovensko Bratislava/Comisia

(Cauza T-304/21)

(2021/C 320/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: eSlovensko Bratislava (Bratislava, Slovacia) (reprezentant: B. Fridrich, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comisiei Europene, în mod concret, a actului juridic individual „Încetarea acțiunii” adoptat de Comisia Europeană, INEA, nr. ARES(2021) 1953853, emis la 30 martie 2021;
- trimiterea acțiunii la Comisia Europeană și INEA și declararea faptului că acțiunea și acordul de grant sunt valide și nu sunt încetate, în conformitate cu acordul de grant nr. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788 pentru proiectul „Slovak Safer Internet IV” nr. 2015-SK-IA-0038;
- obligarea Comisiei la rambursarea cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe anularea deciziei Comisiei Europene intitulată „Încetarea acțiunii” ref. ARES(2021) 1953853, ca urmare a încălcării unei norme fundamentale de procedură, a încălcării tratatelor sau a oricărei norme de drept privind aplicarea acestora ori a unui abuz de putere, în special o apreciere juridică eronată a situației de fapt și a concluziilor (încălcarea dreptului la bună administrare, încălcarea principiilor proporționalității, securității juridice, statului de drept, protecției încrederii juridice și aprecierii juridice eronate a faptelor și a concluziilor referitoare la cererea de plată finală în cadrul proiectului 2015-SK-IA-0038 Slovak Safer Internet Centre IV.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că cererea de plată finală referitoare la proiectul „Slovak Safer Internet Centre IV” va fi trimisă Comisiei și INEA pentru evaluarea sa [sic] și exercitarea competenței de control, precum și pentru executarea obligațiilor contractuale pe baza acordului de grant nr. INEA/CEF/ICT/A2015/1154788, și pe faptul că Comisia este obligată să efectueze plata finală a cheltuielilor eligibile ale reclamantei, în conformitate cu acordul de grant valid și efectiv, întrucât Comisia are competența să se ocupe de problemele legate de implementarea proiectului și de transferurile financiare în temeiul contractului valabil și efectiv dintre Comisie și reclamantă.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe obligarea Comisiei la rambursarea cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurilor. În conformitate cu argumentele menționate mai sus și cu caracterul arbitrar al deciziei Comisiei, reclamanta solicită rambursarea cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii în fața Tribunalului Uniunii Europene, precum și a cheltuielilor efectuate cu asistența juridică în legătură cu prezenta acțiune.

Acțiune introdusă la 24 mai 2021 – TC/Parlamentul

(Cauza T-309/21)

(2021/C 320/48)

Limba de procedură: lituaniană

Părțile

Reclamant: TC, reprezentat de D. Aukštuolytė, avocat;

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului general al Parlamentului European din 16 martie 2021;
- anularea notei de debit nr. 7010000523, emisă de Parlamentul European la 31 martie 2021;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că, fără nicio justificare, Parlamentul a întârziat în mod nerezonabil și injust adoptarea deciziei sale întrucât nu a respectat principiul potrivit căruia în procedurile administrative trebuie să se acționeze într-un interval de timp rezonabil, prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În considerarea acestui aspect, dreptul la apărare al reclamantului a fost încălcat prin inițierea tardivă a procedurilor de recuperare îndreptate împotriva acestuia, întrucât durata acestor proceduri l-a privat de posibilitatea de a se apăra în mod eficient împotriva învinuirilor formulate și de a prezenta probe.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că decizia Secretarului general al Parlamentului European, pe care s-a întemeiat nota de debit, ca act juridic care îl lezează pe reclamant, a fost adoptată cu încălcarea principiilor procedurii imparțiale și echitabile, egalității armelor și a dreptului la apărare al reclamantului:
 - Parlamentul a încălcat obligația de motivare și dreptul reclamantului de a fi ascultat în temeiul articolului 41 alineatul (2) literele (a) și (c) din cartă, întemeind decizia atacată pe constatări efectuate de Tribunal într-o cauză în care reclamantul nu a fost parte și în care nu a avut posibilitatea să fie ascultat.
 - Parlamentul nu a furnizat reclamantului probele pe care a întemeiat în mod indirect decizia atacată, nici nu a comunicat reclamantului alte informații necesare pentru a-i da posibilitatea în mod corespunzător de a-și exercita dreptul de a fi ascultat (de a prezenta observații), cu încălcarea articolului 41 alineatul (2) literele (a) și (b) din cartă.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Parlamentul a făcut o eroare de apreciere, întrucât nu a evaluat probele prezentate de reclamant care au confirmat că elementele invocate de asistent în fața Tribunalului, pe care s-a întemeiat Parlamentul, și pe baza cărora a fost inițiată procedura de recuperare, sunt incorecte (confirmă faptul că investigația a fost inițiată fără nicio justificare) și încalcă obligația de motivare prevăzută la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din cartă.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că Parlamentul a încălcat principiul proporționalității și obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din cartă, întrucât cuantumul care trebuie recuperat a fost fixat la 78 838,21 euro. Suma a cărei recuperare se urmărește nu a fost justificată în totalitate, și pentru acest motiv în decizia atacată se presupune că asistentul parlamentar nu a lucrat niciodată pentru reclamant.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că informațiile Parlamentului care sunt la dispoziția publicului confirmă că asistentul parlamentar și-a exersat funcția de asistent parlamentar până la 15 decembrie 2015 cel târziu, ceea ce arată că nu era rezonabil să se inițieze procedura de recuperare a fondurilor, ceea ce are drept consecință faptul că decizia trebuie să fie anulată.

Acțiune introdusă la 9 iunie 2021 – Airoidi Metalli/Comisia

(Cauza T-328/21)

(2021/C 320/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Italia) (reprezentanți: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjörtler și V. Villante, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/546 al Comisiei din 29 martie 2021 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de extrudate din aluminiu originare din Republica Populară Chineză ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă, precum și a propriilor cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității armelor și al bunei administrări, pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere și pe încălcarea drepturilor la apărare și la informare ale reclamantei.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere în analiza prejudiciului și a legăturii de cauzalitate în ceea ce privește metodologia, datele și procedura aplicată și încălcarea articolului 3 din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (denumit în continuare „regulamentul de bază”) ⁽²⁾.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (2) și 5 alineatul (2) din regulamentul de bază ca urmare a definirii incorecte produsului în cauză.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 1 alineatul (2) și a articolului 3 din regulamentul de bază, precum și pe săvârșirea unei erori vădite de apreciere în ceea ce privește definirea produsului vizat și evaluarea importurilor din țara în cauză în scopul analizei prejudiciului și legăturii de cauzalitate (cod NC 7610 90 90).
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6a) litera (a) din regulamentul de bază întrucât Comisia a ales greșit țara „reprezentativă adecvată”.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 2 alineatul (6a) din regulamentul de bază în ceea ce privește statutul juridic al raportului prin care Comisia stabilește existența unor distorsiuni semnificative ale pieței într-o anumită țară sau într-un anumit sector din țara respectivă. Reclamanta susține că Regulamentul nr. 1/1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽³⁾ și drepturile sale fundamentale au fost încălcate, deoarece nu a primit raportul menționat mai sus în limba italiană.

⁽¹⁾ JO 2021, L 109, p. 1.

⁽²⁾ JO 2016, L 176, p. 21.

⁽³⁾ JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3.

A acțiune introdusă la 12 iunie 2021 – EWC Academy/Comisia

(Cauza T-330/21)

(2021/C 320/50)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: EWC Academy GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: H. Däubler-Gmelin, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Ares (2021) 2519314 a Comisiei, Direcția Generală Ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și incluziune (EMPL.B.2), din 14 aprilie 2021, de respingere a ofertei depuse de reclamantă în cadrul cererii de propuneri VP/2020/008 în domeniul informării, consultării și participării reprezentanților întreprinderilor;
- obligarea Comisiei să adopte o decizie de atribuire conform legii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Decizia de respingere a Comisiei din 14 aprilie 2021 nu ar ține seama de sensul articolului 197 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul financiar al Uniunii ⁽¹⁾ în legătură cu cererea de propuneri VP/2020/008 și ar aplica în mod nelegal această dispoziție în privința comitetelor de întreprindere europene. Cerința potrivit căreia comitetele de întreprindere europene solicitante trebuie să demonstreze, ca dovadă a stabilității și capacității financiare, că au propriul buget, conturi anuale și

cont bancar ar exclude de la bun început de la subvenționare majoritatea comitetelor de întreprindere europene cărora dispozițiile naționale care transpun Directiva 2009/38/CE⁽²⁾ nu le recunosc personalitate juridică proprie. Acest lucru ar încălca principiile egalității de tratament și nediscriminării și, în același timp, ar fi contrar obiectivului urmărit de programul de subvenționare.

2. În plus, având în vedere că cererea de propuneri nu ar menționa nicio limitare a cercului de candidați care îndeplinesc condițiile și că aceasta s-ar adresa în mod expres, printre altele, comitetelor de întreprindere europene britanice fără restricții, limitarea ar încălca, în plus, principiul elementar de transparență al Uniunii.
3. Interpretarea susținută în decizia de respingere și aplicarea acesteia în privința comitetelor de întreprindere europene ar favoriza, de asemenea, în mod nejustificat întreprinderile care – în calitate de parteneri sociali – au fost invitate în principiu să prezinte proiecte de subvenționare adecvate în cererea de propuneri VP/2020/008.

-
- (¹) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).
- (²) Directiva 2009/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară (reformare) (JO 2009, L 122, p. 28).

**Acțiune introdusă la 14 iunie 2021 – mBank S.A./EUIPO – European Merchant Bank
(EMBank European Merchant Bank)**

(Cauza T-331/21)

(2021/C 320/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: mBank S.A. (Varșovia, Polonia) (reprezentanți: E. Skrzydło-Tefelska și K. Gajek, lawyers)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: European Merchant Bank UAB (Vilnius, Lituania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă MBANK European Merchant Bank – marca Uniunii Europene nr. 18 048 966

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 30/03/2021 în cauza R 1845/2020-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 95 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 27 alineatul (4) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2021 – Mendes de Almeida/Consiliul**(Cauza T-334/21)**

(2021/C 320/52)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalia) (reprezentanți: R. Leandro Vasconcelos și M. Marques de Carvalho, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Consiliului din 8 martie 2021 privind reclamația și reclamația complementară formulate de reclamantă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene împotriva Deciziei de punere în aplicare (UE) 2020/1117 a Consiliului din 27 iulie 2020 de numire a procurorilor europeni ai Parchetului European, în partea în care José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra, unul dintre cei trei candidați desemnați inițial de Portugalia, este numit procuror european al Parchetului European, ca agent temporar cu gradul AD 13, pentru o perioadă de trei ani începând de la 29 iulie 2020, care nu poate fi reînnoită (JO 2020, L 244, p. 18).
- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2020/1117 a Consiliului din 27 iulie 2020 de numire a procurorilor europeni ai Parchetului European, în partea în care José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra este numit procuror european al Parchetului European, ca agent temporar cu gradul AD 13, pentru o perioadă de trei ani începând de la 29 iulie 2020, care nu poate fi reînnoită;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

- 1) Primul motiv întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care Consiliul consideră că atunci când numește procurorii europeni în conformitate cu articolul 96 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1939, nu este „autoritatea împuternicită să facă numiri” (AIPN) în sensul articolului 1 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor, coroborat cu articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- 2) Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor aplicabile în cazul numirii procurorilor europeni, care garantează principiul independenței Parchetului European. Reclamanta susține că faptul că guvernul portughez a contestat, prin înscris trimis Consiliului Uniunii Europene la 29 noiembrie 2019, clasificarea realizată de Juriul de selecție prevăzut la articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1939, a candidaților propuși de propriul guvern, cu indicarea altui candidat preferat, și aprobarea acestuia de către Consiliu pun în discuție structura procedurii de numire a procurorilor europeni.

- 3) Al treilea motiv întemeiat pe o eroare manifestă în ceea ce privește motivele deciziei. Reclamanta susține în special că înscrisul din 29 noiembrie 2019, trimis de guvernul portughez Consiliului, conținea două erori grave, recunoscute de altfel de guvern însuși. Erorile respective constau în menționarea candidatului preferat de guvernul portughez în șase ocazii drept „Procurorul-General adjunct José Guerra” și în afirmația potrivit căreia acest procuror a exercitat funcții de cercetare și de urmărire într-un proces important în materie de infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene.
- 4) Al patrulea motiv întemeiat pe abuzul de putere. Reclamanta susține că obiectivele în vederea cărora au fost atribuite competențe Consiliului Uniunii Europene, în cadrul procesului de selecție și de numire a procurorilor europeni, sunt garantarea independenței organului și în numirea celor mai calificați candidați naționali și care să ofere toate garanțiile de independență pentru exercitarea funcției de procuror european.
- 5) Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare. Reclamanta susține că în măsura în care Consiliul s-a îndepărtat de avizul conținut în raportul Juriului de selecție și, așadar, de ordinea de prioritate bazată pe rezultatul evaluării efectuate de Comitetul menționat, o motivare cu caracter general sub forma unei simple referințe la o „evaluare diferită a meritelor candidaților efectuată în cadrul organismelor cu caracter pregătitor competente ale Consiliului” este echivalentă cu o lipsă absolută de motivare, care nu permite reclamantei să cunoască motivele pentru care Consiliul a decis potrivit unui criteriu diferit.
- 6) Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și al nediscriminării. Reclamanta susține că Consiliul atunci când a realizat „evaluarea diferită a meritelor candidaților efectuată în cadrul organismelor cu caracter pregătitor competente ale Consiliului”, în măsura în care aceasta o afectează pe reclamantă, a încălcat principiul egalității de tratament și al nediscriminării.

Acțiune introdusă la 15 iunie 2021 – Mendus/EUIPO (CENSOR.NET)

(Cauza T-336/21)

(2021/C 320/53)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Iaroslav Mendus (Kiev, Ucraina) (reprezentant: P. Kurcman, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene CENSOR.NET – cererea de înregistrare nr. 17 975 929.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 16 aprilie 2021 în cauza R 1225/2020-1.

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în ceea ce privește serviciile pentru care înregistrarea a fost refuzată;
- anularea deciziei diviziei de operațiuni din 17 aprilie 2020 în procedura nr 17 975 929 în ceea ce privește serviciile pentru care înregistrarea a fost refuzată;

- trimiterea cauzei la EUIPO în vederea modificării deciziei pe fond și a înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 17 975 929 atacate în ceea ce privește toate serviciile acoperite;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată în fața diviziei de operațiuni, a camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2021 – F I S I/EUIPO – Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (ECODOWN)

(Cauza T-338/21)

(2021/C 320/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: F I S I Fibre sintetice SpA (Oggiono, Italia) (reprezentanți: G. Cartella și B. Cartella, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Verband der Deutschen Daunen- und Federnindustrie (Magonza, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală ECODOWN – marca Uniunii Europene nr. 2 756 740.

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 13 aprilie 2021 în cauza R 216/2020-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- și, prin urmare, soluționarea cauzei pe fond și declararea validității înregistrării mărcii Uniunii Europene nr. 2 756 740;
- obligarea părți adverse la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii în fața EUIPO.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
- aprecierea eronată a probelor prezentate de reclamantă cu privire la caracterul distinctiv dobândit de semn ca urmare a utilizării.

Acțiune introdusă la 21 iunie 2021 – Rauff-Nisthar/Comisia

(Cauza T-341/21)

(2021/C 320/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Nadya Rauff-Nisthar (Pfinztal, Germania) (reprezentant: N. de Montigny, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 9 martie 2020, precum și a deciziei privind reexaminarea din 19 august 2020 ale Comitetului de selecție al Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) privind concursul EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Administratori în domeniul cercetării științifice de a nu include numele reclamantei pe lista de rezervă;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației din 15 martie 2021;
- solicitarea prezentării testelor și a rezultatelor, per test, ale concursului, referitoare la reclamantă, precum și rezultatele etapei următoare în scopul de a permite să se aprecieze material rezultatele legate de fiecare neregularitate și importanța consecințelor stresului indus de neregularitățile constatate conform articolului 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe inegalitatea de tratament produsă prin neregularitățile care au avut loc în timpul probelor și care au influențat rezultatele concursului. Acest motiv este împărțit în patru aspecte.

1. Primul aspect întemeiat pe survenirea unor erori tehnice în organizarea probelor concursului EPSO/AD/371/19 (AD7) – 6 – Administratori în domeniul cercetării științifice, erori recunoscute de administrație și care au produs un stres ridicat reclamantei în decursul probelor.
 2. Al doilea aspect întemeiat pe lipsa de diligență a administrației și pe lipsa reacției acesteia pentru corectarea acestor erori.
 3. Al treilea aspect întemeiat pe neluarea în considerare a erorilor în aprecierea performanței reclamantei și pe nepunerea în aplicare a unor proceduri care să garanteze egalitatea între candidați.
 4. Al patrulea aspect întemeiat pe eroarea vădită de apreciere a performanțelor reclamantei.
-

Acțiune introdusă la 21 iunie 2021 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB**(Cauza T-347/21)**

(2021/C 320/56)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Austria) (reprezentanți: G. Eisenberger și A. Brenneis, avocats)

Pârâtă: Comitetul Unic de Rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB din 14 aprilie 2021 privind calculul contribuțiilor ex ante din 2021 la Fondul Unic de Rezoluție (SRB/ES/2021/22), inclusiv a anexelor la aceasta și aceasta în orice situație, în măsura în care această decizie, inclusiv anexele la aceasta, vizează cuantumul care trebuie achitat de reclamantă;
- suspendarea procedurii în temeiul articolului 69 litera (c) sau litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului până la soluționarea definitivă a cauzelor (conexate) C-584/20 P ⁽¹⁾ și C-621/20 P ⁽²⁾, C-663/20 P ⁽³⁾ și C-664/20 P ⁽⁴⁾, dat fiind că procedurile de recurs, care sunt deja pendinte de un timp, privesc în mare parte aceleași chestiuni de drept;
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, pentru motivul că decizia atacată nu a fost comunicată integral reclamantei.
 - Decizia atacată nu a fost comunicată integral reclamantei, încălcându-se articolul 1 al doilea paragraf TFUE, articolele 15, 296 și 298 TFUE, precum și articolele 42 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”). Cunoașterea datelor necomunicate este necesară, în calitate de componentă centrală a deciziei atacate, pentru a putea înțelege și controla calculele aferente contribuției.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, în temeiul nemotivării deciziei atacate.
 - Decizia atacată încalcă obligația de motivare care rezultă de la articolul 296 alineatul (2) TFUE, precum și de la articolul 41 alineatele (1) și (2) litera (c) din cartă, pentru motivul că au fost comunicate numai câteva rezultate intermediare triate. În ceea ce privește puterea de apreciere a SRB, nici evaluările efectuate de acesta, nici motivele care stau la baza acestora nu au fost precizate.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, ca urmare a neaudierii reclamantei și a nerespectării dreptului acesteia de a fi ascultată.
 - Contrar prevederilor articolului 41 alineatele (1) și (2) litera (a) din cartă, reclamanta nu a fost ascultată nici anterior adoptării deciziei atacate, nici anterior adoptării avizului de percepere întemeiat pe aceasta. Aceasta nu a fost nici în măsură să-și prezinte observațiile, în pofida procesului de consultare recent introdus.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe nelegalitatea Regulamentului delegat (UE) 2015/63 al Comisiei ⁽⁵⁾ drept temei al abilitării pentru adoptarea deciziei atacate sau pe nelegalitatea metodei de ajustare în funcție de profilul de risc stabilit în acest regulament.
 - În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta arată că articolele 4-7, articolul 9, precum și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63, pe care se întemeiază decizia atacată, prevăd un sistem de stabilire a contribuțiilor lipsit de orice transparență și care este contrar articolelor 16, 17, 41 și 47 din cartă și care nu permite să se garanteze nici respectarea articolelor 20 și 21 din cartă, nici conformitatea cu principiile proporționalității și securității juridice.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe nelegalitatea Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ drept temeiuri pentru abilitarea în vederea adoptării Regulamentului delegat 2015/63 și, în consecință, a deciziei atacate.

- Cu titlu subsidiar, reclamanta invocă, în cadrul celui de al cincilea motiv, nelegalitatea dispozițiilor Directivei 2014/59 și ale Regulamentului nr. 806/2014 care prevede sistemul de contribuție pus în aplicare prin Regulamentul delegat 2015/63, care nu sunt susceptibile de o interpretare conformă cu tratatele și, în consecință, încalcă obligația de motivare a actelor juridice, principiul securității juridice, precum și tratatele (în special articolul 1 al doilea paragraf TFUE și articolele 15, 296 și 298 TFUE) și carta (în special articolele 16, 17, 41, 42 și 47 din cartă).

⁽¹⁾ JO 2020, C 423, p. 32.

⁽²⁾ JO 2020, C 443, p. 17.

⁽³⁾ JO 2021, C 44, p. 33.

⁽⁴⁾ JO 2021, C 44, p. 35.

⁽⁵⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 22 iunie 2021 – Volkskreditbank/SRB

(Cauza T-348/21)

(2021/C 320/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Volkskreditbank AG (Linz, Austria) (reprezențanți: G. Eisenberger și A. Brenneis, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei SRB din 14 aprilie 2021 privind calcularea contribuțiilor *ex ante* din anul 2021 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/2021/22), inclusiv anexele sale, și aceasta, în orice caz, în măsura în care decizia menționată, inclusiv anexele sale, se referă la suma pe care trebuie să o plătească reclamanta;
- suspendarea procedurii în temeiul articolului 69 literele (c) sau (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului până la soluționarea definitivă a cauzelor (conexate) C-584/20 P ⁽¹⁾ și C-621/20 P ⁽²⁾, C-663/20 P ⁽³⁾ și C-664/20 P ⁽⁴⁾, având în vedere că aceste proceduri de recurs, aflate în curs de soluționare de ceva timp, privesc în mare parte la aceleași chestiuni juridice;
- obligarea Comitetului unic de rezoluție (SRB) la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive identice cu cele invocate în cadrul cauzei T 347/21, Hypo Vorarlberg Bank/SRB.

⁽¹⁾ JO 2020, C 423, p. 32.

⁽²⁾ JO 2020, C 443, p. 17.

⁽³⁾ JO 2021, C 44, p. 33.

⁽⁴⁾ JO 2021, C 44, p. 35.

Acțiune introdusă la 25 iunie 2021 – KTM Fahrrad/EUIPO – KTM (R2R)**(Cauza T-353/21)**

(2021/C 320/58)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: KTM Fahrrad GmbH (Mattighofen, Austria) (reprezentant: V. Hoene, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: KTM AG (Mattighofen, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „R2R”/marca Uniunii Europene nr. 17 886 364

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 20 aprilie 2021 în cauza R 261/2020-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de anulare nr. 22964C a diviziei de anulare din 4 decembrie 2019, precum și a Deciziei Camerei a cincea de recurs din 20 aprilie 2021 de confirmare a acestei decizii, inclusiv a obligării la plata cheltuielilor de judecată, și respingerea cererii de declarare a nulității formulate de pârât în procedura căii de atac;
- în subsidiar, anularea deciziei de anulare nr. 22964C a diviziei de anulare din 4 decembrie 2019, precum și a Deciziei Camerei a cincea de recurs din 20 aprilie 2021 de confirmare a acestei decizii, inclusiv a obligării la plata cheltuielilor de judecată, și respingerea cererii de declarare a nulității formulate de pârât în procedura căii de atac în ceea ce privește vehiculele și componentele de vehicule, incluse în clasa 12, și anume vehiculele terestre și componentele acestora;
- cu titlu încă mai subsidiar, anularea deciziei de anulare nr. 22964C a diviziei de anulare din 4 decembrie 2019, precum și a Deciziei Camerei a cincea de recurs din 20 aprilie 2021 de confirmare a acestei decizii, inclusiv a obligării la plata cheltuielilor de judecată, și respingerea cererii de declarare a nulității formulate de pârât în procedura căii de atac în ceea ce privește vehiculele și componentele de vehicule, incluse în clasa 12, și anume bicicletele și vehiculele cu două roți și componentele acestora.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 58 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 95 din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.
-

Acțiune introdusă la 25 iunie 2021 – Portigon/SRB**(Cauza T-360/21)**

(2021/C 320/59)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Portigon AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: D. Bliesener, V. Jungkind și F. Geber, avocați)

Pârâtă: Mecanismul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtului din 14 aprilie 2021 privind calculul contribuțiilor ex-ante la fondul unic de rezoluție pentru 2021 (SRB/ES/2021/22), în măsura în care se referă la reclamantă;
- suspendarea procedurii în temeiul articolului 69 literele (c) și (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului până la soluționarea cauzelor T-413/18 ⁽¹⁾, T-481/19 ⁽²⁾, T-339/20 ⁽³⁾, T-424/20 ⁽⁴⁾ și C-664/20 P ⁽⁵⁾ sau până la definitivarea acestor cauze în orice alt mod;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului ⁽⁷⁾ și a Tratatului FUE prin supunerea reclamantei la plata de contribuții la fond.
 - Reclamanta susține că pârâtul a greșit atunci când a obligat-o să plătească o contribuție din moment ce Regulamentul nr. 806/2014 sau Directiva 2014/59/EU a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾ nu prevăd o contribuție obligatorie pentru instituțiile care fac obiectul rezoluției.
 - Legiitorul nu a fost în drept să întemeieze obligația de plată a contribuției pe articolul 114 TFUE dată fiind lipsa de relevanță pentru piața internă. Normele armonizate care reglementează contribuțiile în toată Uniunea Europeană nu facilitează exercitarea drepturilor fundamentale și nici nu remediază distorsiuni apreciabile ale concurenței în raport cu instituțiile care se retrag de pe piață.
 - Reclamanta susține că pârâtul a greșit atunci când a supus reclamanta obligației de a plăti o contribuție, din moment ce instituția nu este expusă vreunui risc, este exclusă perspectiva unei rezoluții în concordanță cu normele Regulamentului (UE) nr. 806/2014, iar instituția nu are nicio importanță pentru stabilitatea sistemului financiar.
 - Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei ⁽⁹⁾ încalcă articolul 114 TFUE și articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59/UE întrucât este un element esențial pentru calculul contribuției [articolul 290 alineatul (1) a doua teză TFUE].
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (c) și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), pentru motivul că metoda de calcul nu permite o motivare completă a calculului contribuției. Regulamentul (UE) 2015/63 este parțial lovit de nulitate.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 16 și 20 din cartă, din moment ce decizia contestată încalcă, în lumina situației speciale a reclamantei, principiul general al egalității și încalcă principiul libertății de afaceri.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură și posibil a articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81, întrucât nu este clar dacă decizia SRB era autentificată. În plus, pârâtul nu a clarificat situația în mod suficient, nu a acordat reclamantei dreptul de a fi ascultată înainte de adoptarea deciziei atacate și nu a oferit o motivare suficientă pentru decizia sa.
5. Al cincilea motiv, întemeiat, în subsidiar, pe încălcarea articolului 69 alineatul (1) din Regulamentul nr. 806/2014 din cauza unui nivel țintă stabilit la un quantum excesiv, din moment ce pârâtul nu putea stabili un nivel țintă mai mare de 55 000 000 000 de euro.
6. Al șaselea motiv, întemeiat, în subsidiar, pe încălcarea articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014 coroborat cu articolul 103 alineatul (7) din Directiva 2014/59, din moment ce pârâtul, la calculul quantumului contribuției, ar fi trebuit să excludă pasivele lipsite de risc dintre pasivele relevante.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat, în subsidiar, pe încălcarea articolului 70 alineatul (6) din Regulamentul nr. 806/2014 coroborat cu articolul 5 alineatele (3) și (4) din Regulamentul delegat 2015/63, din moment ce pârâtul a calculat greșit contribuția reclamantului pe baza valorii brute a contractelor sale privind instrumentele derivate.
8. Al optulea motiv, întemeiat, în subsidiar, pe încălcarea articolului 70 alineatul (6) din Regulamentul nr. 806/2014 coroborat cu articolul 6 alineatul (8) litera (a) din Regulamentul delegat 2015/63, din moment de pârâtul în mod eronat a tratat reclamanta ca o instituție supusă reorganizării.

⁽¹⁾ JO 2018, C 294, p. 41.

⁽²⁾ JO 2019, C 305, p. 60.

⁽³⁾ JO 2020, C 240, p. 34.

⁽⁴⁾ JO 2020, C 279, p. 70.

⁽⁵⁾ JO 2021, C 44, p. 35.

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

⁽⁹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

Acțiune introdusă la 25 iunie 2021 – Essity Hygiene and Health/EUIPO (Reprezentare i ett lön)

(Cauza T-364/21)

(2021/C 320/60)

Limba de procedură: suedeză

Părțile

Reclamantă: Essity Hygiene and Health AB (Göteborg, Suedia) (reprezentanți: U. Wennermark, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a unei mărci figurative a Uniunii care reprezintă o frunză – cerere de înregistrare nr. 16 709 305.

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 31 martie 2021 în cauza R 2196/2017-1.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului, cu titlu principal:

- anularea deciziei atacate în măsura în care cererea sa este respinsă;
- modificarea deciziei atacate prin admiterea acțiunii împotriva deciziei examinătorului de a nu admite cererea cu privire la produsele din clasa 16 și
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă atât în fața Tribunalului, cât și în fața EUIPO.

Reclamanta solicită Tribunalului, cu titlu subsidiar:

- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului
 - articolului 165 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului și a articolului 36 alineatul (1) litera (g) și alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/625 al Comisiei.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO